Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 231
Vineri 13 iulie 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

O nouă reducere a Forțelor Armate ale R. P. R.

Ținînd seama de rezultatele obținute pînă în prezent în slăbirea încordării internaționale, Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne, consecvent politicii sale de pace, a hotărît ca pînă la 1 septembrie 1956 să reducă efectivele Forțelor Armate ale Republicii Populare Romîne cu încă 20.000 de oameni.

Personalul devenit disponibil în urma acestei reduceri va fi îndrumat spre sectoarele productive ale economiei naționale.

Fondurile bănești și mijloacele materiale devenite disponibile vor fi folosite pentru dezvoltarea construcției pașnice a economiei naționale și pentru alte nevoi social-culturale.

Să semănăm plante furajere în miriști

In una din lucrările sale marele om de știință sovietic V. R. Viliams arăta că „baza furajeră verde constituie temelia în organizarea creșterii animalelor de producție". Acest adevăr este confirmat în fiecare zi de practică. In gospodăriile unde s-au asigurat cantități suficiente de masă verde prin folosirea rațională a suprafețelor agricole, productivitatea animalelor a sporit considerabil. In această privință sînt edificatoare rezultatele obținute de gospodăria agricolă de stat Bragadiru din regiunea București și de către gospodăriile colective din Bod, regiunea Stalin, și Viile Noi din regiunea Constanța.

Sporirea cantităților de plante furajere nu trebuie însă făcută pe seama reducerii suprafețelor destinate culturilor cerealiere și a plantelor industriale, ci prin obținerea unor producții ridicate pe unitatea de suprafață. Un mijloc economic pentru rezolvarea acestei probleme este însămînțarea plantelor de nutreț în miriști.

Se știe că o serie de culturi, cum sînt orzul, secara, rapița, borceagul, grîul etc., se recoltează mai de timpuriu, lăsînd terenul liber timp de 2—3 luni. In acest interval vegetația poate încă să se mai dezvolte bine. Știința și practica agricolă ne arată că în această perioadă de timp terenurile de pe care s-au strîns păioasele mai pot da încă o recoltă dacă, îndată după recoltare, ele vor fi însămînțate cu plante furajere. Numeroase sînt exemplele care confirmă acest lucru. De pildă, anul trecut, la stațiunea experimentală I.C.A.R.-Moara Domnească, regiunea București, porumbul furajer semănat în miriște a dat o producție de 16.500 kg de masă verde la ha. Iar la I.C.A.R.-Cenad, regiunea Timișoara, iarba de Sudan semănată în miriștea secarei a dat o producție de 18.000 kg de masă verde la hectar. Insămînțînd în miriști sorg și porumb furajer pe o suprafață de 30 de ha, colectiviștii din comuna Sîntana, raionul Arad, au putut asigura pentru vacile de lapte masa verde necesară într-o perioadă cînd, pe pășunea naturală, animalele nu mai găseau hrană suficientă.

Deși în cursul anului trecut, suprafața cultivată cu plante de nutreț în miriște a crescut de patru ori față de 1954, totuși aceste suprafețe sînt încă mult prea mici, dacă ținem seama de posibilitățile ce le avem în fiecare regiune. Este drept că mulți dintre agricultorii noștri nu înțeleg încă avantajele ce le pot avea dacă cultivă plante furajere în miriști și de aceea manifestă oarecare neîncredere față de această metodă. Dar tocmai aici intervine rolul de sfătuitor și îndrumător al inginerului și tehnicianului agronom. Dacă nu înțeleg, oamenii trebuie lămuriți, convinși, demonstrîndu-li-se prin calcule simple avantajul economic pe care-l vor avea.

Recoltatul culturilor a început în toate raioanele țării. In multe locuri, clăile au și fost transportate pe arii. Miriștile pot fi eliberate în cea mai mare parte prin așezarea clăilor în linie dreaptă, pe marginea sau în mijlocul tarlalelor. Timpul este acum deosebit de favorabil pentru pregătirea solului în vederea însămînțării plantelor furajere. Orice întîrziere înseamnă uscarea pămîntului, iar sămînța pusă în teren bolovănos, lipsit de umezeală, nu va răsări la vreme, plantele nu vor crește normal și, ca urmare, recolta va fi slabă.

In multe locuri colectiviștii și țăranii muncitori au și început să însămînțeze plante de nutreț în miriști. Așa au procedat, de exemplu, gospodăriile colective din comunele Cumpăna, Topalu, Casimcea și altele din regiunea Constanța, sau țăranii muncitori din comunele raioanelor Alba, regiunea Hunedoara, Mediaș, regiunea Stalin etc.

Trebuie atrasă atenția asupra modului de pregătire a terenului. Dacă terenul are suficientă umezeală, se poate ara la 18—20 cm, dar dacă solul este mai puțin umed, arătura trebuie făcută în față, ca să nu iasă bolovănoasă. Odată cu arătura se va face și grăpatul, apoi însămînțatul terenului, după care se va trece cu un tăvălug și cu o grapă ușoară.

Ce fel de plante de nutreț e bine să însămînțăm în miriști? Țăranii muncitori trebuie să ceară sfatul inginerilor agronomi pentru a le recomanda planta cea mai potrivită condițiilor locale de sol și climă. In general, în regiunile de cîmpie, unde toamnele sînt mai lungi și mai secetoase, se poate însămînța în miriști porumb, sorg zaharat, iarbă de Sudan, dughie, mei etc., în timp ce în regiunile mai reci, cu precipitații mai abundente, se cultivă porumbul, borceagul, rapița, napii de miriște și varza furajeră.

Unele plante, ca meiul, dughia și iarba de Sudan, de pildă, se vor însămînța în rînduri dese de 12—15 cm distanță între rînduri, pe cînd porumbul furajer și sorgul se însămînțează la distanța de 25—30 cm între rînduri. Pentru porumbul și sorgul de siloz, distanța între rînduri va fi de 50—60 cm.

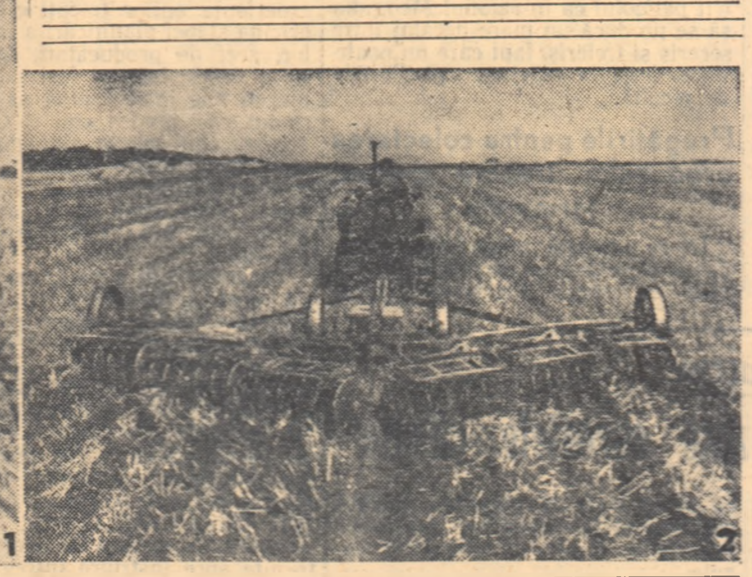
Un rol deosebit în această acțiune revine stațiunilor de mașini și tractoare. Acestea sînt datoare ca, prin repartizarea chibzuită și prin utilizarea cu mare randament a mijloacelor mecanizate, să execute un volum cît mai mare de arături și însămînțări de plante furajere pe miriștile colectiviștilor, întovărășiților, ale producătorilor individuali, ca și pe loturile zootehnice ale sfaturilor populare. Comitetelor executive ale sfaturilor populare comunale le revine sarcina de a urmări ca îndată ce s-a strîns recolta de păioase de pe loturile zootehnice, suprafețele rămase libere să fie semănate cu plante de nutreț. Același lucru trebuie să-l facă și conducerile gospodăriilor agricole de stat care dețin sectoare zootehnice.

Mărind suprafețele însămînțate cu plante de nutreț în miriște și aplicînd regulile agrotehnice, vom putea obține în plus cantități mari de furaje de calitate, care vor permite să se crească un număr mai mare de animale cu o productivitate ridicată.

In toiul muncilor de vară

La G. A. S. Agigea

— Griul e tocmai bun de recoltat, — le spune inginerul agronom-șef Radu Ion, de la gospodăria agricolă de stat Agigea — regiunea Constanța, tractoriștilor Nicolae Nedelcu și Nicolae Plugaru. Acum trebuie lucrat repede și bine pentru a evita orice pierderi de boabe. (Foto 1)

Pe tarlalele de pe care s-a strîns recolta, tractoriștii au început imediat dezmiriștitul. Cu ajutorul unui polidisc, tractoristul Ismet Mustafa dezmiriștește zilnic cîte 18—20 de ha. (Foto 2)

Roadele întrajutorării în muncă

Pentru a grăbi ritmul muncilor agricole de vară, în comuna Scărișoara, raionul Caracal, au luat ființă 16 grupe mari de întrajutorare, fiecare alcătuită din cîte 35—40 de țărani muncitori cu gospodării individuale. Ca urmare a acestui fapt, secerișul celor 104 hectare de rapiță și 100 hectare de orz a fost sfîrșit încă de la data de 2 iulie. Pînă în seara zilei de 7 iulie în această comună s-au secerat aproape 500 de hectare de grîu, reprezentînd peste 23 la sută din suprafața însămînțată cu această cultură.

Treieră în pas cu secerișul

Gospodăriile agricole de stat din regiunea Constanța au terminat secerișul pe întreaga suprafață de 2.978 hectare cultivată cu orz de toamnă.

Odată cu secerișul, în majoritatea G.A.S.-urilor a fost bine organizat și treierișul, astfel că pînă la 8 iulie planul a fost realizat în proporție de peste 40 la sută. Muncitorii de la G.A.S. Agigea au terminat primii treierișul celor 57 de hectare cultivate cu orz de toamnă.

Zilele acestea gospodăriile agricole de stat din regiunea Constanța au început recoltarea grîului de toamnă și a mazării.

Săptămînă record la seceriș

Din inițiativa comitetului regional de partid și a comitetului executiv al sfatului popular regional Craiova, intervalul 9—16 iulie a fost declarat săptămînă record pentru grăbirea recoltării păioaselor. In scopul evitării pierderilor de recoltă, organizațiile de partid, sfaturile populare comunale și organele agricole au dus încă cu cîteva zile înainte de începerea săptămînii record o intensă muncă de lămurire în rîndul oamenilor muncii de pe ogoare, îndemnîndu-i ca în săptămîna record să realizeze zilnic la recoltare o viteză de cel puțin 41.000 hectare pe regiune.

Desfășurînd larg întrecerea socialistă, membrii gospodăriei agricole colective „Steagul Roșu" din comuna Salcia, raionul Culmir, au terminat în prima zi a săptămînii record recoltarea celor 107 hectare însămînțate cu grîu, evidențiindu-se colectiviștii Ion Barză, Nicolae Marcu și Elena Pădureanu, precum și mecanizatorii din echipa condusă de Petre Cioponea.

In prima zi a săptămînii record în raionul Culmir, raion fruntaș pe regiune, viteza zilnică la recoltarea păioaselor a fost depășită cu peste 20 la sută, recoltîndu-se pînă în prezent peste 12.300 hectare cu păioase.

(Agerpres)

Corespondenții — despre lucrările de recoltare

● *Muncind cu sîrg, membrii gospodăriei agricole colective „Ogorul Roșu" din comuna Laslea, raionul Sighișoara, au reușit să recolteze într-o singură zi orzul de toamnă de pe o însemnată suprafață.*

Colectiviștii din Laslea și-au lucrat pămîntul cu mijloace mecanizate și după regulile agrotehnice înaintate. Și roadele se văd acum la recoltare: de pe primele suprafețe secerate și treierate ei au obținut aproape 3.000 kg de orz la hectar.

Gh. Dobrescu

● *Cu multă însuflețire se desfășoară lucrările de stringere a recoltei și în comuna Colonești, regiunea Bacău.*

Primul care a început recoltatul a fost țăranul muncitor Vasile Rogoz. Impreună cu consoarta sa, el a secerat și a legat orzul de toamnă de pe o suprafață de 20 ari. După el a ieșit la seceriș Dumitru Gh. Năsturaș, apoi alții și alții.

Pe miriștea întoarsă, țăranii muncitori din comuna Colonești, regiunea Bacău, au însămînțat porumb furajer, ca să-și completeze astfel cantitatea de hrană necesară animalelor.

Constantin Predescu

Folosind cupluri de două secerători-legători

In scopul stringerii la timp și fără pierderi a recoltei din acest an, conducerea gospodăriei agricole de stat Dilga, raionul Lehliu, a luat din vreme măsurile tehnico-organizatorice necesare sporirii randamentului tractoarelor. Astfel, mecanizatorii din această unitate au fost îndrumați să folosească pe scară largă la lucrările de recoltare cupluri de cîte două secerători-legători la un tractor.

Folosind cupluri de cîte două secerători-legători, mecanizatorii de la G.A.S. Dilga au reușit să recolteze zilnic cîte 240 de hectare, depășind astfel viteza zilnică de lucru planificată la seceriș cu peste 25 la sută. Mecanizatorii cum sînt Tudor Stan, Costică Lascu și Constantin Ciociu, care lucrează cu asemenea cupluri, își depășesc zilnic sarcinile de plan cu 80—90 la sută.

★

Și mecanizatorii de la S.M.T. Cobadin, raionul Negru-Vodă, folosesc cu succes la recoltarea păioaselor cupluri de cîte două secerători-legători la un tractor. Ei realizează astfel în fiecare zi cîte două și chiar mai mult de două norme.

In fruntea întrecerii pe stațiune la lucrările de recoltare, se află tractoristul Dumitru Molniceanu, din brigada a 16-a. Lucrînd cu un cuplu de două secerători-legători și fiind ajutat de doi minuitori pricepuți, el recoltează zilnic pe tarlalele gospodăriei colective din Ciocîrlia de Jos cîte 15—16 ha.

L. EȘANU

Prin prașilele făcute la vreme

Ți-e mai mare dragul să privești lanurile cu porumb și floarea-soarelui ale gospodăriei colective din comuna Movila Miresei, regiunea Galați. Cît vezi cu ochii, pe mai bine de 100 de hectare, porumbul, înalt pînă la brîu, își undule ușor iataganele de un verde închis. Asemenea culturi mîndre, care atrag atenția oricui trece pe lîngă ele, sînt rodul muncii unite și harnice a colectiviștilor, sînt rezultatul firesc al lucrării pămîntului cu mijloace mecanizate și după știință.

Colectiviștii din Movila Miresei au primit un ajutor puternic din partea mecanizatorilor din brigada a 17-a de M.T.Z.-uri de la S.M.T. Traian Sat. Pînă acum tractoriștii au prășit mecanic de două ori porumbul colectiviștilor. In acest an mecanizatorii de la S.M.T. Traian Sat s-au străduit să extindă cît mai mult prășitul mecanic în raza lor de activitate. Astfel, la gospodăria colectivă din satul Căldărușa, comuna Urleasca, mecanizatorii acestei stațiuni au efectuat prășitul porumbului pe 80 de ha, iar la gospodăria colectivă din comuna Osmanu pe 74 de ha. In total, pînă la 10 iulie S.M.T. Traian Sat executase prășitul mecanic pe 614 ha la unitățile deservite.

Ceea ce trebuie îndeosebi subliniat e că la aceste lucrări nu au fost folosite tractoare speciale prevăzute cu cultivatoare suspendate (deoarece stațiunea n-a fost încă înzestrată cu astfel de utilaj), ci tractoare M.T.Z. care au tractat cultivatoare CUT-21, cărora li s-au făcut adaptările necesare în vederea prășitului mecanic.

— In 1955, mi-a spus tov. ing. Grigore Săvescu, agronom șef al S.M.T.-ului, stațiunea noastră n-a contractat decît 350 de ha pentru prășit mecanic, dintre care n-am realizat decît 180 ha. Studiind necesitățile și posibilitățile gospodăriilor colective pe care le deservim, mi-am dat seama că ele au nevoie de mare ajutor din partea S.M.T.-ului pentru a-și asigura efectuarea la vreme și în bune condiții a lucrărilor de întreținere a culturilor prășitoare, culturi care ocupă mari suprafețe de teren. De aceea am căutat să contractăm un volum cît mai mare de lucrări.

Și agronomul șef al S.M.T.-ului Traian Sat a adăugat:

— Volumul de lucrări contractat și executat nu ne mulțumește însă. In prezent continuăm să încheiem contracte suplimentare cu gospodăriile colective prin care ne obligăm să executăm cea de a treia prașilă la porumb pe suprafețe însemnate.

De la șefii brigăzilor a 10-a, a 14-a și a 15-a am aflat că conducerea S.M.T.-ului s-a preocupat din vreme să creeze condițiile necesare executării prășitului mecanic pe cît mai mari suprafețe. In timpul însămînțărilor agronomii de sector Radu Ion, Ștefan Matei și alții au stat tot timpul printre mecanizatori, supraveghind calitatea lucrărilor făcute. Datorită muncii de îndrumare și control, culturile prășitoare au fost însămînțate în rînduri perfect drepte, ceea ce a făcut cu putință utilizarea mijloacelor mecanizate la prășit. La gospodăriile colective din satele Silistrari și Esna, care au însămînțat porumbul cu mijloace proprii, agronomii de sector au jalonat terenul, pentru ca după răsărirea plantelor să se poată lucra nestingherit la prășit cu tractoarele și cultivatoarele CUT-21.

Totodată, conducerea S.M.T.-ului Traian Sat a acordat toată atenția instruirii cadrelor de mecanizatori. Mînuitorii de agregate (atît tractoriștii cît și colectiviștii care au lucrat pe cultivatoarele CUT-21) au fost învățați teoretic și practic de către mecanicul șef al stațiunii, tov. inginer Emil Truscă, și agronomul șef Grigore Săvescu cum să regleze și să mînuiască cultivatorul, cum să potrivească cuțitele pentru ca acestea să cuprindă porțiunea de teren dintre rînduri, fără a atinge, desigur, plantele.

Pe bună dreptate tractoristul Tarălungă Ghica, unul dintre mecanizatorii care s-au evidențiat în mod deosebit la întreținerea culturilor, îmi spunea zilele trecute:

— In acest an, ne-am însușit o experiență bună în ceea ce privește prășitul mecanic. La început mie ca și altor tractoriști ne era teamă să nu tăiem plantele de pe rînduri. Acum știm cum trebuie reglat și mînuit cultivatorul pentru ca lucrul să fie de bună calitate.

ION DRINCU

Prietenul meu din Țara Moților

ÎNSEMNĂRI

Ne-am cunoscut de mult, prin 1921, în munții Sibiului. Pe vremea aceea eu munceam la o firmă italiană, iar el — Traian Vonea — bătea potecile munților cu oile bogătașilor din Poiana Sibiului. Nu se împăca de fel cu viața de slugă, așa că într-o bună zi și-a luat nevasta și au pornit-o amîndoi prin țară ca să-și cîștige pîinea. Cu mari greutăți au agonisit suma de bani cu care și-au cumpărat 30 de oi. Stabilindu-se la Abrud, ani de-a rîndul au stat cu chirie și au lucrat în parte bucăți de pămînt pietros, pe care proprietarii, socotindu-l neproductiv, îl părăsiseră.

Viața era din ce în ce mai grea. Casa pe care o începuseră înainte de război a rămas neisprăvită, căci Traian a trebuit să plece pe front. Iar lelea Ana abia cîștiga atît cît să poată hrăni cele două fetițe, pe care din zori și pînă seara tîrziu le încuia singure în casă. Cînd se întorcea de la lucru le găsea plîngînd sau dormind flămînde...

Letiția, care pe atunci avea 4—5 ani, își amintește de zilele acelea triste. Cornelia însă — cea mică — nu cunoaște decît bucuriile din viața sa. Iși aduce aminte, de pildă, ce fericiți au fost cu toți cînd au terminat casa, începută înainte de război. Incetul cu încetul părinții și-au creat o adevărată gospodărie, așa cum și-o visau de multă vreme. Au cumpărat o mulțime de lucruri care le lipseau și s-au străduit să le facă lor — copiilor — viața tot mai frumoasă...

Curtea curată și grădina de zarzavaturi dovedesc din plin spiritul gospodăresc al lui Traian Vonea și mai cu seamă al soției sale, care este o gospodină neîntrecută.

In grajd au acum vacă cu lapte în afară de oi. Brînza telemea pe care o prepară Traian Vonea este mult căutată și apreciată în împrejurimi. De aceea, i se și spune „brînzaru".

In casa frumos aranjată nu lipsește nimic. Nici chiar biblioteca ce cuprinde peste 200 de cărți. Printre acestea se găsesc volume din clasicii romîni și străini. Traian Vonea este un bun crescător de oi și în același timp un pasionat cititor, fapt care a constituit pentru copiile lui un bun exemplu:

Letiția, care abia a împlinit 17 ani, este astăzi studentă în anul II la Institutul Medico-Farmaceutic din Cluj. In afară de bursa obișnuită ea primește și bursă de merit.

Cornelia învață la liceul din Abrud și are prietene peste hotare, cărora le scrie despre succesele dobîndite în școala lor. Astfel, ea primește multe scrisori de la școala nr. 630 din Moscova.

In anii puterii populare familia lui Traian Vonea a cunoscut în sfîrșit bunăstarea și fericirea. Și dacă cineva vrea să se convingă de prosperitatea din gospodăria lui, poate să-i facă o vizită. Stă pe aproape de gară și-i ușor de găsit. E destul să întrebi de „brînzaru" că te îndreaptă orice copil. Nu îl cunosc numai abrudenii, ci și alții, din împrejurimi.

Acum cîtăva vreme, cînd s-a înființat în Abrud noua întovărășire agrozootehnică, Traian Vonea a fost printre primii care s-a înscris. Din cele ce a citit s-a convins că munca înfrățită aduce întotdeauna foloase.

Cînd merge cu turma la păscut el uită uneori să-și ia merindea, dar cărțile nu-i lipsesc niciodată din traistă... Și cu gîndul la viitorul fericit, prietenul meu din Țara Moților cutreieră astăzi liber și fără griji văi și dealuri.

Samuil Dan
corespondent

„Depozitarea" recoltei

Unii țărani muncitori nu transportă la timp grînele pe arii ci le lasă timp îndelungat pe cîmp, pradă rozătoarelor și păsărilor.

Șoarecele de cîmp către țăranul delăsător:
Mulțumesc, nene, că-mi dai răgaz să-mi fac provizii pentru iarnă!

(Desen de CIK DAMADIAN)

Din însemnările lui Ion Drumețu

„PIERDE VARĂ"

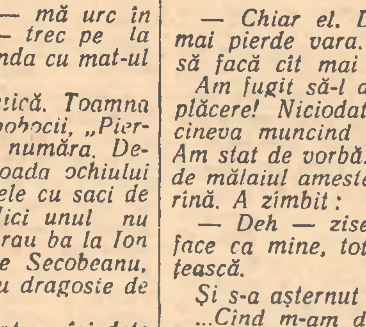
Despre întîmplările lui „Pierde Vară" am auzit de cînd eram copil. Dar să-ntîlnesc aevea vreun urmaș de-al lui — la asta nici n-am visat atunci cînd am plecat să vizitez gospodăria colectivă din Tîrzii, raionul Huși. Și totuși, mi-a fost dat să întîlnesc și dintr-ăștia. Eh! Ce să-i faci?! Vorba ceea: pădure fără uscături nu se poate.

Dar să vi-l prezint pe noul „Pierde Vară". Numele: Costică Popa. Vîrsta: nici bătrîn, nici tînăr. Mai degrabă om de mijloc, în putere. Cum s-ar zice, numai bun de muncă. Ocupația: colectivist cu numele. Profesiunea: „Pierde-Vară". Semne distinctive: trage la măsea și doarme mult.

Veți spune dumneavoastră:

— Cum „colectivist cu numele"? Se poate?

— Uite că se poate. Cel puțin în ceea ce-l privește pe Costică Popa. Are el un fel original al lui de-a rezolva problemele. De pildă, cînd s-a hotărît să intre în gospodăria colectivă, ce și-a zis: fac cerere, predau pămîntul, scap de muncă, de impozit și de cotă, capăt drepturi. Păi, nu-i bine? Iar la treabă nu mă duc. Fac pe bolnavul. Că doar sînt destui colectiviști acolo. Să lucreze. Eu nu-s prost să mă spetesc cu munca. Stau frumos acasă și-mi văd de-ale mele. Vorba ceea: „cînd am chef — mă urc în pat, cînd n-am chef — trec pe la MAT". (A nu se confunda cu mat-ul de la șah).

Așa a și făcut Costică. Toamna însă, cînd se numără bobocii, „Pierde Vară" n-a avut ce număra. Degeaba tot trăgea cu coada ochiului în lungul uliței, la carele cu saci de grîu și de porumb. Nici unul nu oprea la poarta lui. Intrau ba la Ion T. Grosu, ba la Petre Secobeanu, ba la alți colectiviști cu dragoste de muncă.

— Asta iar nu-i drept — își dete cu părerea „Pierde-Vară". N-am avut și eu pămînt? Nu-i în gospodărie? Ba și zile-muncă am făcut vreo 7. Oare mie nu mi se cuvin produse?

Și s-a dus întins la colectivă ca să-și ceară drepturile. I s-au dat. Dar nu cu carul, ci cu roaba. Căci ce car se poate umple cu venitul de pe 7 zile, cînd nici roaba nu se vîrfuiește tocmai — tocmai?

A plecat Costică supărat foc pe gospodăria colectivă. Că văcarul pe cireadă. S-a hotărît să lucreze unde-o găsi, bineînțeles, cu plată cît mai bună. Și-a găsit de lucru în comuna Oltenești, la soacra lui Ion Oceanu: să ridice un acoperiș de casă. S-a tocmit să-l facă pentru doi saci de porumb. A robotit o săptămînă încheiată la acoperiș. Apoi s-a dus la moară cu porumbul. Ce-a mai fost pe urmă, n-o să uite niciodată. I-a ieșit mălaiul ca cenușa. Pasă-mi-te, soacra lui Oceanu îi umpluse sacii cu porumb amestecat cu praf și cu țărînă, măturat de pe podul casei. Iar deasupra fiecărui sac pusese cîte-o dublă de porumb curat. Așa că Costică a trebuit să dea mălaiul la porci. Mămăliga crănțăia de parcă era făcută din nisip.

★

In trenul care m-a dus spre casă m-a prins somnul. Am avut un vis ciudat. Părea că mă aflam din nou la colectiva din Tîrzii. Era în toiul muncilor de vară, ca și acuma. Oamenii lucrau de zor. Cineva mi-a spus:

— Știi cine-i cel mai vrednic dintre noi? Mă prind că nu ghicești.

Și cum eu într-adevăr nu mă dumiream de loc, mă desluși tot el:

— Costică Popa.

— „Pierde Vară"? — făcui eu mirat.

— Chiar el. Dar, știi, acum nu mai pierde vara. Dimpotrivă, caută să facă cît mai multe zile-muncă.

Am fugit să-l aflu pe Costică. Ce plăcere! Niciodată n-am văzut pe cineva muncind mai aprig ca el. Am stat de vorbă. I-am adus aminte de mălaiul amestecat în două cu țărînă. A zîmbit:

— Deh — zise el. Cine-o mai face ca mine, tot ca mine să pățească.

Și s-a așternut din nou pe lucru...

...Cînd m-am deșteptat aveam pe buze un surîs. Dar mi-a pierit pe dată. Din păcate nu fusese decît vis. Dar poate că odată visul meu va deveni realitate. Iar Costică Popa din Tîrzii va deveni un colectivist harnic. Și atunci și în casa lui s-o revărsa belșug de bucate.

Cu bine și cu sănătate, că eu plec din nou la drum.

pentru conformitate
NICOLAE COMANICI

LA FAZANĂRIA DIN PIȘCHIA

La noi în țară se dă o mare atenție creșterii și înmulțirii fazanilor. Multe păduri și parcuri din țară au fost populate cu aceste frumoase păsări care au o carne atît de gustoasă.

In clișeu: Tovarășa Ecaterina Stoia de la fazanăria Pișchia, regiunea Timișoara, una dintre cele mai pricepute îngrijitoare de fazani.

Pentru buna desfășurare a secerișului, treierișului și colectărilor în raionul Medgidia

Datorită timpului prielnic, în majoritatea raioanelor din regiunea Constanța, recoltatul păioaselor a început încă de la sfîrșitul lunii iunie. Pînă acum cîteva zile, în raionul Medgidia, au fost recoltate culturile de pe o suprafață ce depășește 3.000 de hectare.

Cu multă însuflețire lucrează la strîngerea recoltei membrii gospodăriilor colective din comunele Nisipari și Poarta Albă. Numai în cîteva zile ei au secerat 130 de ha de grîu. La fel în G.A.S. Mihail Kogălniceanu s-au recoltat cu secerătorile-legători parcelele de grîu ce ajunseseră în pîrgă, pregătindu-se în același timp și combinele pentru a porni din plin secerișul de îndată ce întreg lanul va fi pîrguit.

In raionul Medgidia sînt însă unele comune unde secerișul nu s-a început la timp. Nepregătindu-se din vreme și neorganizîndu-și temeinic munca, producătorii agricoli din comuna Cochirleni, bunăoară, nu au început nici pînă la data de 7 iulie recoltatul grîului, cu toate că grînele lor dăduseră în pîrgă încă din primele zile ale lunii. In aceeași situație se află multe dintre lanurile cu grîu din cuprinsul raionului.

Ceea ce e mai grav însă e faptul că în acest raion există încă o serie de comune, printre care Rasova, Cochirleni, Cerna-Voda, Seimeni etc., unde majoritatea producătorilor agricoli continuă să practice metode învechite de lucru la strînsul recoltei: ei cosesc păioasele cu coasa neîmpiedicată, nu leagă recolta în snopi, ci o lasă trîntită la pămînt, în poloage. In felul acesta se pierde o mare parte din boabe prin scuturare. Este de datoria organelor agricole raionale, a inginerilor și tehnicienilor agronomi de la punctele agricole și comunele mai sus amintite să combată cu toată tăria aceste stări de lucruri, ducînd o susținută muncă de lămurire și îndrumare în rîndul producătorilor agricoli.

Paralel cu executarea secerișului, o deosebită atenție trebuie dată și organizării ariilor din timp pentru a asigura astfel posibilitatea efectuării treierișului în pas cu secerișul. In raionul Medgidia însă, deși recoltatul păioaselor s-a început încă de la sfîrșitul lunii iunie, în puține comune s-a început treierișul.

In multe comune există tendința de a se începe treierișul abia după terminarea completă a recoltatului. Așa sînt, de exemplu, comunele Castelu, Nicolae Bălcescu și altele, unde amenajarea ariilor abia a început. Datorită acestei tendințe s-a ivit pericolul ca în raionul Medgidia să se producă un mare decalaj între seceriș și treieriș, fapt care nu poate duce decît la mărirea pierderilor de recoltă.

Pregătirile pentru colectarea produselor trebuie grabnic terminate

In ce privește pregătirile în vederea colectării și recepționării cotelor de cereale din noua recoltă, se poate spune că în raionul Medgidia s-au obținut unele succese. Astfel, au fost identificați și instruiți aproape toți delegații de batoză, bazele de recepție au fost curățite și dezinfectate și au fost completate cu personalul sezonier necesar.

La prima vedere s-ar părea că în raion totul este gata pentru ca acțiunea de recoltare și recepționare a produselor vegetale să se poată desfășura în cele mai bune condiții. Dacă cercetezi însă mai amănunțit situația, constați că lucrurile nu stau tocmai așa și că mai există o serie de lipsuri ce pot constitui o frînă serioasă în buna desfășurare a acțiunii de colectări. Principala lipsă în această privință constă în faptul că nici pînă acum o serie de baze de recepție ca Cerna-Voda, Basarabi și altele nu au stabilit de comun acord cu comunele graficul potrivit căruia să se asigure ritmul zilnic normal de recepționare a produselor. Se vede treaba că șefii acestor baze de recepție n-au învățat nimic din experiența anilor trecuți cînd, din pricina slabei planificări a convoaielor, zeci de producători, împreună cu atelajele lor, au fost nevoiți să piardă zile întregi pînă să le vină rîndul să predea cotele. Or, anul acesta, cînd ploile sînt mai dese, stabilirea ritmului zilnic de recepționare trebuie făcută mult mai judicios, dacă vrem să nu avem pagube prin înmagazinarea cerealelor jilave.

Tovarășii din conducerea bazelor de recepție, împreună cu aparatul împuternicitului raional cu colectările și de comun acord cu sfaturile populare comunale, trebuie să întocmească în cel mai scurt timp un grafic zilnic pe baza căruia să fie stabilită prezentarea convoaielor de căruțe la bazele de recepție. De asemenea, sfaturile populare dintr-o serie de comune, ca Basarabi, Cerna-Voda, Tîrgșor, Sibioara și altele, au datoria de a recruta și trimite spre instruire întreg numărul necesar de delegați de batoză, pentru ca treierișul să poată începe pe toate ariile. Trebuie de asemenea luate măsuri ca la bazele de recepție și silozuri să se facă afișarea lozincilor, a panourilor cu caracter agitatoric. Uniunea Raională a Cooperativelor de Consum e datoare să ia măsuri pentru organizarea de chioșcuri unde producătorii să găsească ziare, broșuri, băuturi răcoritoare, precum și diferite mărfuri trebuincioase lor.

Lichidînd în cel mai scurt timp lipsurile arătate, se va ajunge ca și în raionul Medgidia secerișul, treierișul și acțiunea de colectare a produselor agricole din noua recoltă să se desfășoare în bune condiții.

G. SACADAT și E. VASILIU

Noutăți tehnico-științifice

Îngrășăminte complexe

În curînd industria chimică din Uniunea Sovietică va produce îngrășăminte pentru agricultură care vor conține două, trei substanțe hrănitoare. Astfel, prin neutralizarea soluției de acid fosforic cu amoniac se vor obține amonii-di- și trifosfați de amoniu. Acest îngrășămînt conține 47—48 la sută pentoxid de fosfor și 11—12 la sută azot elementar.

Un îngrășămînt foarte concentrat de mare eficacitate, care conține azot și potasiu, este azotatul de potasiu. Această sare este folosită deocamdată în mică măsură ca îngrășămînt, deoarece prepararea ei industrială din acid azotic și hidroxid de potasiu revine foarte scump. In institutele de cercetări ale Uniunii Sovietice se studiază obținerea azotatului de potasiu din clorură de potasiu, care este mult mai rentabilă.

Îngrășămintele care conțin trei substanțe nutritive s-au dovedit a fi foarte utile. Așa este, bunăoară, nitrofosforul care conține cîte 20 la sută azot, 15 la sută pentoxid de fosfor și 20 la sută oxid de potasiu.

In gospodăria „Telinski" unde s-a aplicat pe o suprafață de 30 ha amestecul de îngrășăminte granulat preparat din superfosfat dublu, sulfat de amoniu și clorură de potasiu, s-a obținut în anul 1955 o producție de grîu aproape cu 2 chintale la hectar mai mult decît pe tarlalele unde s-a aplicat fiecare îngrășămînt separat și cu 7,4 chintale mai mult decît pe tarlalele unde nu s-a dat îngrășămînt.

Ploaia artificială

După cum se știe, norii reprezintă vapori de apă condensați în picături a căror rază nu depășește sutimi de milimetru. In anumite condiții se atinge la o grosime de mai mulți kilometri cuprinde cantități enorme de apă.

Pentru a forța această apă să cadă acolo unde trebuie, savanții au încercat să acționeze asupra ei în diferite feluri. Una din metodele de a forța apa din nori să cadă sub formă de ploaie constă în aceea că norii se fac mai grei prin stropire cu apă (stropitul norilor). O altă metodă mai eficace este introducerea în masa norilor a iodurii de argint. In Australia, unde musonii creează o nebulozitate puternică însă fără ploaie, a fost încercată o altă soluție. Norul era „forțat" să se reverse, fiind răcit și îngreunat cu granule de ghiață artificială. Această metodă a avut un efect foarte mare.

In cadrul unei experiențe făcute în Australia, a fost produsă ploaia pe 40 mile pătrate (10.000 hectare). A plouat o oră și jumătate dînd 12,5 mm precipitații.

In luna iunie a anului 1950 a fost produsă de două ori ploaia din nori deasupra unor lanuri de grîu în partea de răsărit a statului Washington (S.U.A.). Datorită acestui lucru, s-au realizat de 4—5 ori mai multe precipitații ca deobicei în această perioadă.

Problema ploii artificiale este studiată mai departe de către savanți. Omul, înarmat cu știința, va supune tot mai mult forțele oarbe ale naturii.

Sfatul AGRONOMULUI

Recoltarea și tratarea mazării

Obținerea unor producții mari de mazăre depinde în mare măsură de momentul cînd se execută recoltatul. Acest moment coincide cu uscarea completă a primelor 2—3 păstăi de la baza tulpinii.

Păstăile de mazăre fiind foarte sensibile la scuturare, recoltatul trebuie făcut fie din zori pînă la ridicarea soarelui, fie noaptea. In zilele noroase sau cu o ușoară bură de ploaie se poate recolta în tot cursul zilei. Dacă se recoltează cînd soarele este puternic sau după coacerea completă, pierderile prin scuturare pot ajunge de la 50 la 100 la sută.

Recoltarea se face prin smulgere sau prin cosire. Cosirea e mai bună deoarece se execută într-un timp mai scurt, iar rădăcinile plantei, bogate în nodozități, rămîn în pămînt și măresc rezerva de azot a solului. După recoltare, plantele se lasă pe cîmp în brazde timp de 24 de ore, după care se adună în grămezi mici, rămînînd astfel timp de încă 24 de ore pentru a se usca vrejii. Apoi, recolta se strînge în căpițe și se păstrează pînă la treier. Strîngerea mazării în grămezi și căpițe trebuie să se execute numai dimineața pe rouă.

După 7—8 zile de la recoltare, mazărea trebuie treierată. Treieratul se face cu batoze, care au șinele de fier înlocuite cu șine de lemn, contrabătătorul îmbrăcat în tablă iar numărul de turații de la tobă redus la 600—800.

In vederea treieratului este necesar ca recolta să se care direct la batoză, fără a se face șiri, iar pe căruțele cu care se transportă să se pună prelate pentru a nu se pierde boabele ce se scutură prin manipulare.

Imediat după treierat semințele trebuie tratate cu sulfură de carbon ca să se distrugă larvele gărgăriței mazării. In acest scop boabele de mazăre se pun în camere bine închise, în straturi de 0,8—1 m. înălțime. Peste mazărea astfel așezată se pun vase (străchini smălțuite sau farfurii de tablă emailate) cu sulfură de carbon, calculîndu-se cîte 1000—1.100 grame sulfură de carbon la fiecare 1.000 kg de mazăre.

Sulfura de carbon fiind mai grea ca apa, cantitățile necesare se vor cîntări și nu se vor măsura cu sticla, deoarece folosirea unor cantități prea mari de sulfură de carbon micșorează puterea de germinație a semințelor. Vasele cu sulfură de carbon se repartizează pe toată suprafața mazării în mai multe puncte. Apoi, se închide ermetic ușa de intrare, lăsîndu-se astfel cca 36—48 de ore, după care se controlează pentru a se vedea dacă lichidul s-a evaporat complet și dacă au murit larvele de gărgăriță. Pentru aceasta se iau 2—3 grupe a cîte 100 de boabe din mai multe părți ale încăperii. Aceste boabe se taie cu cuțitul iar larvele din ele se ating cu un cărbune de chibrit aprins. Dacă sînt vii la atingere ele se mișcă. Dacă mai mult de 5 la sută din larve sînt vii, tratamentul se repetă imediat, folosindu-se aceleași cantități de sulfură de carbon. Gazarea se poate face și în căzi sau butoaie, unde mazărea se pune într-un strat de 1—1,20 metri. După ce s-au așezat deasupra fiecărui butoi 2—3 străchini cu sulfură de carbon, se pune fundul butoiului și se lipește cu pămînt. Apoi vasele se țin sub supraveghere. Locul de gazare se va feri de foc.

In silozuri unde există încăperi special amenajate, mazărea se tratează și cu tetraclorură de carbon.

In timpul tratării semințelor de mazăre temperatura se ridică. De aceea este necesar ca după ce lucrarea s-a terminat, să se lopătească mazărea sau să se dea la vînturătoare spirală ori la selector.

Ing. D. MARCHIDAN și T. DUMITRESCU

Legume multe — venituri mari

In gospodăria colectivă „Elena Pavel" din Aradul Nou, regiunea Timișoara, cultura legumelor este una din ramurile de producție care aduce mari venituri gospodăriei. Pînă acum, această gospodărie colectivă a valorificat pe piață peste 8.000 de kg de legume timpurii și zarzavaturi precum și 15.000 bucăți de ardei.

In fotografie: colectivista Elisabeta Kammer, una dintre membrele echipei legumicole, recoltînd conopidă.

IN AJUTORUL MECANIZATORILOR

Cum pot fi recoltate cu mijloace mecanizate cerealele căzute

Și în acest an, datorită ploilor și vînturilor ce s-au abătut prin multe locuri, pe suprafețe întinse de teren cerealele păioase au fost aplecate sau chiar culcate la pămînt. Fiind într-o asemenea poziție anormală, cerealele pot fi recoltate cu ajutorul mijloacelor mecanizate numai dacă la secerătorile-legători și combine sînt adaptate niște dispozitive speciale pentru ridicarea plantelor aplecate sau căzute. Anul trecut, S.M.T. Ciulnița din regiunea București, prin adaptarea unor asemenea dispozitive la 3 combine și 9 secerători-legători, a reușit să recolteze în bune condiții o suprafață de 300 ha cu grîu trîntit la pămînt în cea mai mare parte. Lucrînd cu atenție, mecanizatorii au evitat pierderile de boabe, strîngînd în întregime rodul bogat de pe tarlalele gospodăriilor colective deservite de S.M.T.-ul lor.

Din ce și cum se confecționează aceste ridicătoare de cereale, la care mașini pot fi adaptate și cum anume? Trebuie spus că în fiecare S.M.T. și G.A.S. există posibilități pentru rezolvarea acestei probleme. Totul depinde de priceperea mecanizatorilor, de voința și hotărîrea lor. In cele ce urmează vom descrie pe scurt felul în care se construiește și se adaptează secerătorilor-legători și combinelor dispozitivele de ridicare a cerealelor culcate.

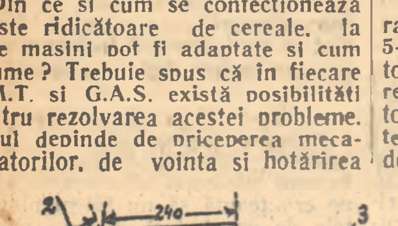

FIG. 1. Ridicător adaptat la secerătorile-legători

După cum se vede în fig. nr. 1, ridicătorul se confecționează dintr-o țeavă Gaz (1) ce are o lungime de 560 mm și diametrul de 1/2 țol G., țeavă ce formează consola ridicătorului. La un capăt al consolei, care este ascuțit și îndoit de sus, se fixează prin sudură tija ridicătorului (2) de forma celui ce se vede în schița 1. Tija este din oțel rotund (OL. 38). Mecanizatorii de la S.M.T. Ciulnița au confecționat atît consola cît și tija ridicătorului din oțel rotund de 10 mm diametru. La celălalt capăt al consolei, se sudează suportul (3) format din oțel lat, de bună calitate, de dimensiunile 25 x 4 mm. Suportul servește și ca amortizor.

Ridicătoarele de plante astfel construite se montează pe degetele (4) aparatului tăietor în felul următor: se introduce capătul consolei pe vîrful degetului cuțitului mașinei, iar suportul-arc pe șurubul degetului deasupra piuliței acestuia, fixarea făcîndu-se cu o piuliță suplimentară.

Ridicătoarele se fixează pe aparatele de tăiat la o distanță de 5—6 degete. Pe o secerătoare-legătoare se pot monta 6—8 ridicătoare, iar pe combinele S-4, 10 ridicătoare. Numărul ridicătoarelor fixate pe mașini depinde în primul rînd de starea culturilor. Astfel, dacă plantele sînt mai rare și numai aplecate spre pămînt, va fi necesar un număr mai mic de ridicătoare, iar în cazul unor culturi dese și culcate la pămînt, numărul ridicătoarelor va fi mai mare.

La montarea ridicătoarelor, trebuie avut grijă ca primul ridicător să se monteze pe degetul al treilea al aparatului tăietor. La ridicătoarele ce se montează pe combinele S-4, suportul acestora este mai scurt, așa după cum se arată în fig. 2.

Mijloacele mecanizate cărora li s-au fixat asemenea dispozitive trebuie conduse și mînuite cu mare atenție, fiind știut că recoltatul unor plante căzute se face mai greu decît al celor aflate în poziție normală. Tocmai de aceea este absolut necesar ca mecanizatorii să cunoască și să respecte regulile privind reglarea și funcționarea mașinilor folosite la recoltarea cerealelor căzute.

Mașinile nu trebuie să înainteze în lan pe direcția de culcare a cerealelor, ci în sens opus, sau transversal, pe direcția de cădere a plantelor. Rabotorul se va aduce cît mai în față, iar hederul se va lăsa

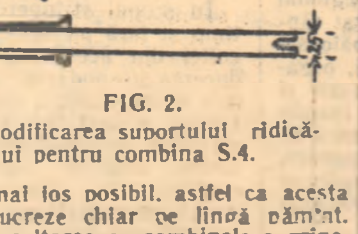

FIG. 2.

Modificarea suportului ridicătorului pentru combina S.4.

cît mai jos posibil, astfel ca acesta să lucreze chiar pe lîngă pămînt. La recoltarea cu combinele a grînelor culcate, viteza de deplasare a combinei se micșorează, aceasta fiind între 0,5—0,6 m pe sec.

Acum, cînd muncile sînt atît de zorite, este necesar ca în toate unitățile agricole socialiste munca să fie astfel organizată încît toate mașinile să lucreze cu maximum de randament în orice oră din timpul prielnic. Mecanizatorii și tehnicienii din S.M.T. și G.A.S. nu trebuie să uite nici un moment că ei au datoria patriotică de a păși în primele rînduri ale bătăliei pentru strîngerea pîinii poporului muncitor. Orice greutate, orice piedică ivită în calea lor poate și trebuie înlăturată fără întîrziere. Prin confecționarea și adaptarea dispozitivelor descrise mai sus, mecanizatorii vor putea să recolteze — cu ajutorul secerătorilor-legători și combinelor — cerealele căzute — pînă la ultimul fir — să facă lucrări de bună calitate și astfel să evite pierderile de boabe.

I. LESEANU

Buletin meteorologic

pentru zilele de 14, 15 și 16 iulie

Vremea va fi în general răcoroasă și cu ploi sub formă de averse, însoțite de descărcări electrice cu deosebire la începutul intervalului. Cerul va fi schimbător, mai mult noros după amiază. Vîntul va sufla moderat dinspre nord. Temperatura aerului mai întîi staționară, apoi în creștere. Minimele vor oscila între 7 și 18 grade, iar maximele între 18 și 28 grade. In regiunea de deal și cîmpie a țării temperatura solului, la ora 8 dimineața, va fi cuprinsă între 18 și 23 grade. Solul va fi umed în toată țara.

Secerișul dragostei

schiță de
GEORGE CIUDAN

Se zice, ba se știe că fata frumoasă se mărită — așa-i la țară — colea către optsprezece ani, cînd îi tremură merișoarele sub cămașa de in. Da' Cristina care a împlinit douăzeci nu s-a măritat. Și de ce? Vezi, dumneata, aici e o chestie mare la mijloc: Cristina e frumoasă, e cuminte ca o ușă de biserică, îi dă Pătruț Cărărabă, tat-su, zestre doi boi și șase iuguri de pămînt, și-i tot nemăritată. C-au pețit-o mulți, asta-i altă chestie. Pînă acum au cerut-o: un fecior de chiabur, un secretar de la sfat, un mecanic de tren și nu mai știu cine. Pe toți i-a lăsat cu inima friptă, zicîndu-le: Nu!

Da' am văzut eu o întîmplare din care am înțeles mult. Dacă vrei, ți-o spun și dumitale. Ascultă-mă: eu, ca văcar ce mi-s, văd tot ce se petrece pe cîmp. Că altă treabă n-am; stau pe lîngă vaci, proptit în bîtă și măsor cu ochii toată cîmpia. Il văd pe-a lui cutare cum sapă ori cum seceră, de ți-i mai mare dragul privindu-i; îl văd și pe nea cutare, care de gospodar ce-i, abia se mișcă și-i pare rău că nu se seceră grîul singur. Pe toți îi văd. Ei da' mă lungii și nu ți-am spus povestea aceea fără vorbe da' cu multe înțelesuri.

Pătruț Cărărabă, tatăl Cristinei, are trei iuguri de grîu, drept la marginea pășunii. Holdele lui se învecinează cu o holdă mare, de 400 de iuguri; moșia asta nu ține de satul meu; e a colectiviștilor din satul vecin. Săptămîna trecută, marți, au venit colectiviștii să secere grîul. Cu combina, domnule, au venit. Știi cum merge combina? Vino s-o vezi. O mînă un fecior. Știi cum o mînă? Ca un inginer. E tinerel combinerul ăsta, nu știu dacă a făcut cătănia. Are niște toale pline de catran, unsuroase, iar fața toată-i plină de praf. Da' sara cînd se spală eu zic că-i fecior frumos. Are niște ochi și un păr ca smoala.

Și, cum îți spun, în ziua aceea, Pătruț Cărărabă, care-i gospodar la cataramă, și-a făcut coasa brici, și-a luat muierea și fata și-a-nceput să-și cosească grîul. Eu mă uitam la Pătruț și la colectiviști cum seceră, da' mai cu seamă stăruiam cu ochii la combină și la șeful ce-o mîna. Ei, da' de la o vreme văd eu că e cineva care se uită la combiner mai mult ca mine. Știi cine? Cristina. Făcea ce făcea poloage și iar își arunca privirile la șeful de pe combină. Eu m-am bucurat și-am zis către mine: dă doamne, că-i bine, poate o fi cu băutură și cu lăutari.

Combinerul, am băgat de seamă, nu-i sufla o vorbuliță, o cuprindea cu ochii de la creștet pînă-n picioare și mîna apoi combina și mai fălos. Eu, ca să nu bănuiesc inima fetei degeaba, mi-am făcut cale la tat-su și — deși aveam chibrite — i-am cerut să-mi dea un foc la țigară. Apoi l-am ținut de vorbă pe Pătruț pentru toate nimicurile și am așteptat pînă a trecut combinerul. Acesta s-a uitat la fată din fugă, iară n-a zis nimic, iară a mînat mai tare combina. Și am văzut că fata lui Pătruț era în obraz ca jarul. La o vreme l-am auzit pe tat-su înfruntînd-o.

— Ce te miști, fată, așa, ha? Stai cu ochii duși către cer și pologești ca o babă. Mișcă-te mai repede, că doar n-ai oase-n burtă.

Eu m-apropii de Pătruț și strig:

— Mă! Pătruțule, ce om mai ești, parcă n-ai fost tînăr odată?

Ei, nezicînd nimic, mi-a dat să înțeleg că n-are nici un pic de bănuială în privința șefului de pe combină.

Da' cum pe lumea asta se află toate tainele, nici focul din inima Cristinei nu putea să fie ascuns

pînă la sfîrșitul lumii. Așa că-ntr-o zi a aflat și tat-su cum stă chestiunea cu combinerul. Da' el nici n-a vrut s-audă.

— N-am dat eu fata mea după mecanic de locomotivă — adică n-a vrut ea să meargă — și ce, am s-o dau după ăsta? Doamne ferește!

Măriuța, muierea lui Pătruț, s-a rugat de el ca de dumnezeu.

— Ce-ai mă, cu fata? Dacă i-a adus dumnezeu în cale feciorul ăsta, de ce te-ncontrezi tu? Ce vrei, să împletească cozi albe la casa noastră? Că are de acum douăzeci de ani.

Pătruț, care-i mai fălos ca un păun, da' care nu-i cine știe ce deșteptăciune, i-o retează.

— Ce am eu cu ăla? Ăla-i un... N-are nimic. Ce-i pe el e și-n ladă. Niște toale unse, și atît. Și nici nu-i prea chipeș.

— Are leafă, îndrăzni muierea.

Cristina, fără să știe despre ce-i vorba, intră în casă și la început nu pricepu pricina sfadei.

Tat-su o luă cu domolul:

— Ți-i drag tare de ăla?

— Care ăla?

— Ăla de pe combină.

— Da, cît și dumitale de mama.

Apoi fata rîse și se rușină toată.

— No, spune, cît ți-i de drag de unsurosul ăla?

Supărată că l-a făcut pe combiner unsuros, Cristina se uită la tat-su drept în lumina ochilor și-i spuse:

— Numai cu el mă mărit.

Să-l fi văzut dumneata pe Pătruț. De mînie s-a făcut ca peretele. Cristina, cu ochii înlăcrimați, ieși în ogradă. Mă-sa iară se rugă de omul ei:

— Lasă, mă, fata, dacă așa-i steaua ei!

— Gura, auzitu-m-ai? N-o dau după ăla, nici dacă ar fi lăsat-o cu burta la gură. De ce să dau pămîntul meu lui ăla? Să-l bage colo la colectivă? Așa ceva n-o să fac nici în ruptul capului. Nu vreau nici să aud de combiner... Hai să ungem osiile carului.

Numai că dacă Pătruț a terminat cu ăla cît ai bate din palme, inima Cristinei abia a început să ardă de dragul combinerului. Așa că, nu te mira, dacă în sfîrșitul săptămînii, într-o sîmbătă, către amurg, fata a făcut drum către marginea satului, să-l vadă pe combiner. De-acum știa tot satul că fata lui Pătruț Cărărabă nu mai poate de dragul combinerului. Ce să-i faci, dragă tovarășe? Inima, bat-o norocul. Nu poți să-i poruncești. Gurile rele, da' mai cu seamă văduvele urîte din sat, au început să bată toaca: ba că Cristina s-a dat în petec cu combinerul, ba că ăla ar fi secerat cu combina și grîul lui Pătruț Cărărabă, minciuni, domnule, asta-i ură personală, nu altceva.

Eu, care mă cunosc cu Pătruț Cărărabă, eu care mi-s nefericit pentru nefericirea altora, m-am hotărît să-mi bag mintea în problemă. M-am dus la el și în loc de bună ziua, i-am zis:

— Să-ți dea dumnezeu cu nuntă și cu lăutari: șeful de pe combină e fecior fain.

Atîta i-a trebuit lui Pătruț.

— Mă, Alexuță, mă înfruntă el, aici nu mai merge cu propaganda. Las' că te știu eu: nu ești scris la comuniști, da' faci propagandă comunistă.

Da' m-am priceput eu cum trebuie să aduc problema. Am chemat-o la taifas și pe muierea lui Pătruț. Știu eu de ce. Că el, Pătruț Cărărabă, deși e însurat de 25 de ani, ține la muierea lui, ca atunci cînd era bolînd de dragul ei, cînd era fată mare. Că de drag a luat-o, nu de avuția pămîntului; că muierea lui numai două iuguri de pămînt a primit de la tat-su. Da'nainte o dăscălisem ce trebuie să spună atunci cînd vorbesc eu.

Fă bine și ascultă cum am întors problema.

— Bine, mă Pătruțule, acuma, că nu dai fata după combiner, treaba ta. Da' ce dracu, te faci de rîs? Iacă am aflat la moară că și-a vîrît dracul coada în casa voastră. De ce vrei să te desparți de muiere?

A rămas cu gura căscată, mut.

— Zi-i, mă, de ce te desparți de muiere?

Numai atîta a putut să-mi spună:

— Mă, Alexuță, unul din noi e bolînd... tu ești.

Da' eu către muierea lui:

— Măriuță, Măriuță, te desparți de Pătruț?

Ea a dat din umeri.

— Dacă nu ține la fata lui, atunci nici la muierea lui nu ține.

M-am uitat la Pătruț. Ii scînteiau ochii. Nu știa pe ce lume se află. Da' eu de colo:

— Mă, poate te-o zăpsit muierea că sari vreun gard străin. Dacă-i așa, recunoaște, pune-te-n genunchi și roagă-te să te ierte.

— Nu-i din ăia ce sare gardul, zise Măriuța. Da-i contra fetei. Nici nu vrea s-audă de combinerul ăsta ce-o pețește. De asta mă despart de el.

Ei, și vreme de o săptămînă, pe unde m-am dus am făcut vorbă că Măriuța îl lasă pe Pătruțul ei, fiindcă nu vrea să-și mărite fata după combiner. Și chestia asta s-a prins, domnule, că vuia satul, nu alta.

Ba-ntr-o seară a venit Măriuța la mine și mi-a spus că au tăbărît pe ea neamurile și au ocărît-o, că-i muiere cu fată mare și a bolînzit acuma la bătrînețe. Ei, da' am avut eu grijă s-o dăscălesc.

— Să nu te pună dracu sau dumnezeu să mă dai de gol, că n-ai să-l vezi ginere pe combiner. Auzitu-m-ai? Și neamurilor tale și bărbatului tău să le pui condiții. Știi tu ce-s alea condiții? Să le spui așa: dacă se mărită Cristina cu combinerul, nu te desparți de Pătruț. Asta-i tot.

Acum Pătruț nu mai zicea nici c-o dă nici că n-o dă pe Cristina după combiner. Da' nici Măriuța n-a ieșit din pozna mea. I-a mai ținut o săptămînă cu inima friptă. Așa, că pînă la urmă, tot pe-a Cristinei a fost.

— Da-ți dau numa' două iuguri de pămînt, Cristino, auzitu-m-ai? Și boii aci rămîn, auzitu-m-ai? Că ăla n-are nimic.

Fata, de bucurie, a ținut să spună:

— Nu-mi trebuie, tată, nimic. Așa mi-a spus el: „Pămîntul rămîne la tat-tu tot. Am eu meserie".

Numa' că Pătruț Cărărabă nici așa nu s-a învoit. Ce-are să zică satul, gîndea el. Uite, ăsta își mărită fata și nu-i dă nimic. Asta nu se poate. Are el atîta deșteptăciune în cap, ca să nu se facă de rîsul satului.

Ei, da' s-a mai ivit o hibă. Cristina vroia să-i facă tat-su nunta acuma. Pătruț ba. Zicea c-o să-i facă nunta la toamnă, cînd or fi porcii grași și vin din belșug.

Acuma, pînă la toamnă, nu-i un car de ani. Da' am uitat să-ți spun: sîmbăta trecută s-a credințat, adică s-a logodit Cristina cu combinerul. Am fost și eu la credință. N-a fost cu lăuți, da' cu trei găini fripte și-o damigeană de vin a fost.

După ce m-am afumat eu un pic, am zis către Pătruț:

— Mă, acuma-i slobod să fac un picuț de propagandă?

— Fă tu propagandă că beau eu în locul tău.

— No, ascultă-mă: ai văzut ce seceriș strașnic au avut ăștia de la colectivă? Ai văzut cum mîna șeful combina?

— Taci, mă Alexuță, că la mine nu-i colectivă.

— Și ce dacă nu-i? Poate o fi.

— Da' nu vreau eu.

— Da ce, tu ești buricul pămîntului? Dacă nu vrei tu, vreau eu, vrea cutare și cutare. Bine, tu nu vrei, rămîi de unul singur, ca cucul.

Pe urmă am întors taifasul. Da' lui Pătruț nu i-am spus nimic din pozna ce i-am pregătit-o eu și nevastă-sa. Nici nu-i spun. Pînă la toamnă. După nuntă.

Vezi dumneata, se schimbă lumea asta. Se mărită fetele și se însoară feciorii după alte porunci, după poruncile inimii. Asta-i chestie mare.

Bine că l-a adus dumnezeu pe combiner în calea Cristinei. Bine că holdele lui Pătruț se învecinează cu holdele colectiviștilor. Bine că și-a secerat grîul o dată cu colectiviștii. A fost fain. A fost secerișul grîului, a fost secerișul dragostei.

Cînd am dat să plec către casă, l-am chemat pe Pătruț în tindă și i-am spus la ureche:

— Acum ai fost înțelept. Ai ieșit de două ori cîștigat: îți măriți fata și nu se desparte nevasta de tine.

Pătruț s-a uitat la mine c-am încurcat. Ținea ochii închiși pe jumătate și vroia să priceapă o idee mare ce slobozește omul spre deșteptăciune și fericire.

Din experiența noastră în munca pentru cooperativizarea agriculturii

PIRVU CHIRIAC
prim secretar al Comitetului raional P.M.R. Hîrșova

Pînă la cel de al doilea Congres al partidului, în raionul nostru s-au obținut o serie de succese pe tărîmul transformării socialiste a agriculturii. In raion existau la începutul acestui an 38 de gospodării colective și 29 de întovărășiri agricole. Numai în satele Vadu Oii, Albina, Coruja și Ghindărești nu era nici o cooperativă de producție agricolă.

Existența mai în fiecare sat a unei gospodării colective sau întovărășiri agricole ne-a făcut însă să neglijăm atragerea de noi membri în cooperativele de producție. Activiștii de partid și de stat se preocupau mai mult de îndeplinirea sarcinilor privind executarea la timp și în bune condiții a lucrărilor agricole, lăsînd transformarea socialistă a agriculturii să meargă de la sine.

Așa se explică faptul că în ultimii ani, în majoritatea gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole, s-a înscris un număr neînsemnat de țărani muncitori. Unele gospodării colective cu o vechime de 4—5 ani de zile, printre care cele din Sîmbăta Nouă, Făgărașul Nou, Ciobanu și altele, rămăseseră cu aproape același număr de membri de la înființare.

Analizînd, în lumina documentelor celui de al doilea Congres al partidului, atît realizările cît și lipsurile din munca noastră pe tărîmul cooperativizării agriculturii, am constatat că în raionul nostru există perspective ca, printr-o muncă politică și organizatorică susținută, cooperativizarea agriculturii să fie terminată în linii mari pînă la sfîrșitul anului 1956. Pentru realizarea cu succes a acestei sarcini, membrii comitetului raional de partid au fost repartizați pe grupe de comune să studieze temeinic condițiile social-economice, particularitățile specifice fiecărei comune și sat în parte, să cunoască bine frămîntările, nedumeririle și părerile țăranilor muncitori individuali, într-un cuvînt tot ceea ce îi reținea pe aceștia să nu pășească pe drumul cooperativizării. Pe baza cunoașterii temeinice a acestor condiții, comitetul raional de partid — în plenara din 16—17 februarie a.c. — a elaborat un plan concret de măsuri pentru îmbunătățirea și intensificarea muncii politice de masă în scopul grăbirii ritmului de transformare socialistă a agriculturii.

In cele ce urmează voi arăta cum s-a muncit în raionul nostru pentru înfăptuirea sarcinilor trasate de Congresul al II-lea al partidului.

Spre deosebire de acum un an-doi, cînd munca politică de masă pentru cooperativizarea agriculturii se ducea „pe campanii", de sus, de la raion și mai mult prin activiștii comitetului raional de partid, de data aceasta centrul de greutate a muncii politice și organizatorice a fost mutat pe teren, în miezul vieții satului. Membrii biroului comitetului raional de partid au fost repartizați pe grupe de comune. Aici și-au petrecut cea mai mare parte din timp, îndrumînd și ajutînd organizațiile de bază și instructorii teritoriali să recruteze agitatori din rîndul colectiviștilor și întovărășiților fruntași, deputaților, mecanizatorilor din S.M.T. și G.A.S., inginerilor și tehnicienilor agricoli, învățătorilor etc. Inainte de a-și începe activitatea, agitatorii au fost temeinic instruiți, iar apoi munca lor a fost îndrumată, coordonată și controlată periodic, în mod concret și organizat de către membrii biroului comitetului raional de partid. Din două în două zile, colectivele de agitatori care activau în aceeași comună se adunau și analizau rezultatele, îmbunătățindu-și prin schimb de experiență metodele folosite. Deseori s-au organizat și consfătuiri și schimburi de experiență între colectivele de agitatori din mai multe comune și anume acolo unde rezultatele muncii erau mai rodnice.

Principala metodă folosită de colectivele de agitatori a fost munca vie de la om la om. Știind cît este de mobilizator pentru țăranii muncitori exemplul comuniștilor, noi ne-am preocupat în primul rînd de lămurirea și convingerea membrilor de partid care rămăseseră în afara sectorului socialist. Ca urmare, în scurt timp, toți comuniștii din sate s-au înscris în întovărășirile agricole și în gospodării colective. Exemplul lor a fost urmat de un mare număr de țărani muncitori. Totodată, atît membrii de partid noi înscriși cît și ceilalți, înscriși mai de mult în cooperativele de producție agricolă, au primit sarcini să-și lămurească rudele apropiate, prietenii și cunoscuții. Astfel, agitatorul Radu Matei, membru de partid al organizației de bază din G.A.C. Dăieni, pornind cu echipa de agitatori pe care o conducea, mai întîi la rudele lui cele mai apropiate și la prieteni, a reușit să atragă în gospodăria colectivă 14 familii de țărani muncitori.

In aceeași măsură s-au preocupat colectivele de agitatori și de lămurirea și convingerea deputaților sfaturilor populare, ceea ce a avut ca urmare înscrierea în cooperativele de producție agricolă a tuturor deputaților. De asemenea, încă de la început, comitetul raional de partid a îndrumat birourile organizațiilor de bază și colectivele de agitatori să dea o atenție deosebită atragerii în gospodăriile colective și în întovărășirile agricole a țăranilor muncitori mijlocași, fruntași ai recoltelor bogate, care aveau multă influență în sat. Experiența a dovedit că această metodă dă rezultate foarte bune. Așa, de pildă, după ce țăranii muncitori mijlocași Ion Ganea și Simion Telea din comuna Sîmbăta Nouă au intrat în gospodăria colectivă, exemplul lor a fost urmat în scurtă vreme de toți țăranii muncitori din comună. In felul acesta gospodăria colectivă a crescut de la 22 de familii la peste 350 de familii.

Un rol important în munca de lămurire de la om la om l-au avut colectiviștii care făceau parte din echipele de agitatori. Iată, de pildă, cum l-a convins agitatorul Gheorghe Stănescu, membru al gospodăriei colective din comuna Ciobanu, pe țăranul muncitor Florea Puea, unul din cei mai buni gospodari din sat, să intre în gospodăria colectivă. Cunoscînd că țăranul muncitor are 5 ha de pămînt și 9 brațe de muncă, la fel cum a avut și el cînd a intrat în colectivă, a mers de mai multe ori la Florea Puea acasă. Aici au făcut împreună socoteala veniturilor cîștigate de unul și de celălalt, comparîndu-le. In vreo cîteva rînduri agitatorul Gheorghe Stănescu l-a invitat pe consăteanul său la el acasă, unde acesta a văzut hambarele încă pline cu bucate primite anul trecut. In felul acesta a convins colectivistul Gheorghe Stănescu încă 40 de consăteni să intre în gospodăria colectivă.

In măsură însemnată au contribuit la munca politică pentru cooperativizarea agriculturii și femeile colectiviste. In comunele Ciobanu, Topalu, Sîmbăta Nouă și altele, comisiile de femei din gospodăriile colective au organizat, sub îndrumarea activiștilor de partid și de stat, consfătuiri cu țărancele muncitoare și vizite în casele colectivistelor. Cu prilejul acestor consfătuiri și vizite, colectivistele arătau țărancelor muncitoare din sectorul individual, ce lucruri noi și-au cumpărat în casă, zestrea pregătită fiicelor lor, explicîndu-le ce înseamnă pentru femeie munca în colectivă. In urma unor asemenea vizite în casele colectivistelor Stanciu Mița, Constanța Radu, Chiva Cocoș din Topalu, un mare număr de țărance muncitoare a intrat în gospodăria colectivă. Numai colectivista Stanciu Mița a convins 6 gospodine.

O atenție deosebită s-a dat și organizării de vizite ale țăranilor muncitori cu gospodărie individuală din satele Vadu Oii, Albina, Coruja și Ghindărești — unde nu existau gospodării colective — la gospodăriile colective fruntașe din apropiere.

Mecanizatorii din S.M.T.-uri au adus și ei o contribuție însemnată la cooperativizarea agriculturii, atît prin lucrările de bună calitate făcute pe tarlalele colectiviștilor și întovărășiților, cît și prin munca de lămurire desfășurată în rîndul țăranilor muncitori. Faptul că toate satele și comunele din raza de activitate a S.M.T.-urilor Horia, Pantelimon, Casimcea și Hîrșova, sînt complet cooperativizate, vorbește de la sine despre contribuția mecanizatorilor. La munca politică de masă au participat activ și inginerii și tehnicienii agricoli. Pe lîngă că au dus muncă de lămurire de la om la om, inginerii și tehnicienii agricoli au ținut în adunările populare la căminele culturale numeroase conferințe în care au explicat pe larg țăranilor muncitori participanți superioritatea gospodăriei colective față de gospodăria individuală. Și utemiștii au participat cu însuflețire la munca politică de masă. In comuna Dăieni, de pildă, utemiștii a reușit să atragă 182 de familii în gospodăria colectivă și 200 în întovărășirea agricolă.

Ca rezultat al muncii politice organizate și conduse de comitetul raional de partid, de la Congres și pînă acum au luat ființă gospodării colective și în cele 4 sate (Vadu Oii, Albina, Coruja și Ghindărești) și 5 întovărășiri agricole. In același timp, în gospodăriile colective existente au fost atrași peste 4.280 de membri noi, iar în întovărășiri peste 2.100 de țărani muncitori. Douăzeci și nouă de sate și comune din raion sînt în momentul de față complet colectivizate, pe întreg raionul procentul de colectivizare fiind de 89 la sută, iar cel de cooperativizare de 97,9 la sută. In prezent, în afara celor 65 de gospodării colective și întovărășiri agricole au mai rămas doar 132 de familii.

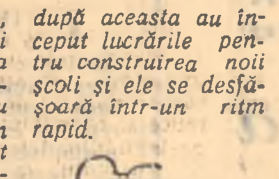
Munca pentru atragerea țăranilor muncitori rămași în afara sectorului socialist continuă după aceleași metode și acum în toiul muncilor agricole de vară. Aproape zilnic gospodăriile colective și întovărășirile primesc noi cereri de înscriere. Numai în primele 10 zile ale lunii iulie s-au înscris 60 de familii de țărani muncitori. Continuînd cu aceeași intensitate și perseverență munca politică de masă, sîntem convinși că vom reuși să cooperativizăm întreaga agricultură a raionului nostru încă înainte de sfîrșitul acestui an.

Vești de la corespondenți

Se ridică o nouă școală

Acum cîtva timp, deputații sfatului popular din comuna Valea lui Mihai, raionul Săcuieni, au ținut o ședință în care au dezbătut problema autoimpunerii pe anul 1956. In cadrul acelei ședințe s-a hotărît printre altele ca din suma de 50.520 lei provenită din autoimpunere pe anul 1956 să se prevadă 24.500 lei pentru construirea unei noi clădiri destinată școlii.

La scurt timp după aceasta au început lucrările pentru construirea noii școli și ele se desfășoară într-un ritm rapid.

Acum școlarii sînt în vacanță. La toamnă însă, cînd începe noul an școlar, ei vor veni să învețe în noua clădire care va fi gata construită. Pînă atunci, pentru obținerea fondurilor necesare, oamenii harnici din comună, cum sînt de pildă, deputații comunali Francisc Kadar, Florian Ardeleanu, Francisc Szabo, Margareta Micloș și alții, desfășoară o rodnică activitate în circumscripțiile lor, pentru ca toți contribuabilii să achite sumele prevăzute prin autoimpunere.

G. I. Boboc

Intovărășirea agricolă „Zorile"

Dinspre largul cîmpului, de dincolo de șosea, răzbătea o boare răcoroasă. Femeile și bărbații ce se adunaseră în această zi în fața estradei de lîngă școală ascultau cu atenție cuvintele tov. Crețu Tasia, secretara organizației de bază P.M.R. din comuna lor, Rădeni, raionul Bacău.

— Se cuvine să ne bucurăm cu toții. Azi 18 familii de țărani muncitori pornesc pe drumul belșugului și bunăstării. Ei își pun laolaltă pămînt, priceperea și brațele de muncă. Iar roadele dobîndite de ei vor fi fără îndoială îndemn și pentru alți țărani muncitori de a păși în întovărășirea agricolă.

A luat cuvîntul și comunistul Ciorpac Dumitru, care a depus cel dintîi cerere pentru alcătuirea întovărășirii din satul Popești. A vorbit și țăranul muncitor Simovici Emil, care a

arătat că deși are gospodărie mijlocie și-și muncește cu pricepere pămîntul, totuși lucrînd de unul singur nu se poate sălta din nevoi. In întovărășire este sigur că altele vor fi rezultatele muncii sale...

...După constituirea întovărășirii agricole „Zorile" cei prezenți s-au prins într-o horă largă.

Dar nu se stinseseră încă bine acordurile săltărețe ale primului cîntec, cînd prin mulțime își făcu loc țăranul muncitor cu gospodărie mijlocie Constantin Mocanu, care grăi:

— Măi tovarăși, m-am înțeles și eu cu nevasta. Iată cererea. Primiți-mă și pe mine în întovărășire. Vin și eu cu un ha de pămînt...

Chiar de a doua zi, întovărășiții din satul Popești, în frunte cu președintele lor, tov. Simovici Emil, au pornit la secerișul griului, urmînd ca peste cîteva zile, tractoarele de la S.M.T. Bacău să le facă primele arături de vară, pe tarlaua întinsă, fără haturi.

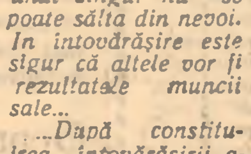
Filip Aurel

La film, în satul Cucerdea

Vestea sosirii caravanei cinematografice în satul Cucerdea, comuna Șculia de Mureș, raionul Luduș, s-a răspîndit cu iuțeală printre țăranii muncitori. Ea a ajuns chiar și pînă la cei care stăteau pe ulițele cele mai îndepărtate ale satului și chiar și pînă la cei care lucrau la cîmp.

Cu încetul a coborît și seara. In grupuri, țăranii muncitori se îndreptau cu pași grăbiți spre căminul cultural, unde urmau să vizioneze noi filme.

Exact la ora 21, după cum fusese

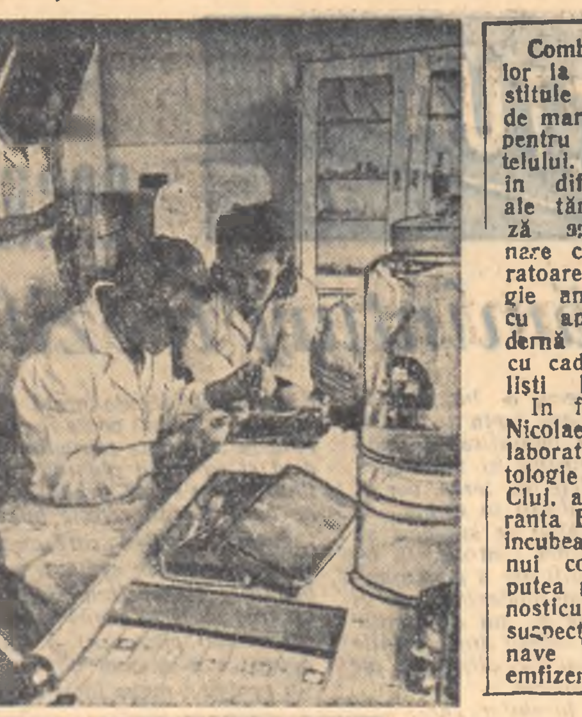
anunțat, pe pînza din sală au început să se perinde primele imagini.

Caravana cinematografică regională Cluj a prezentat în fața sătenilor din Cucerdea întîi filmul „Iulia", apoi „Stele Vesele", filme ce au fost mult apreciate de spectatori. La despărțire, țăranii muncitori au mulțumit călduros conducerii caravanei. Ei și-au exprimat totodată dorința să vizioneze și de aici înainte, măcar o dată pe lună, noi filme. Și au fost și mai bucuroși cînd conducerea caravanei i-a asigurat că peste cîteva săptămîni vor avea prilejul să vadă un alt film, de data aceasta în culori.

Aurel Seulean

Grija pentru sănătatea animalelor

Combaterea bolilor la animale constituie o problemă de mare importanță pentru sporirea șeptelului. In acest scop, în diferite regiuni ale țării, funcționează spitale veterinare care au laboratoare de patologie animală utilate cu aparatura modernă și încadrate cu cadre de specialiști bine pregătiți.

In fotografie: Dr. Nicolae Vartic de la laboratorul de patologie animală din Cluj, ajutat de laboranta Elisabeta Rusu incubează microbi unui cobai pentru a putea preciza diagnosticul animalelor suspecte de a fi bolnave de cărbunele emfizematos.

Un mijloc sigur de sporire a cantităților de furaje

In comunele din raza punctului agricol unde lucrez, ca și în restul raionului Mediaș, se practică de mulți ani cultivarea plantelor furajere în miriști. Un număr însemnat de crescători de animale, îndată ce seceră culturile de păioase, ară și însămînțează cu plante de nutreț o parte a terenului eliberat. Aceasta constituie o sursă importantă de completare a necesarului de furaje pentru animale.

In raionul nostru, ca de altfel în toată regiunea, verile și toamnele sînt de obicei răcoroase și cu ploi mai abundente. Datorită acestor condiții de climă favorabile, plantele de nutreț semănate în miriști dau producții mari și de bună calitate. Porumbul furajer și napii de miriște, sau ridichile de miriște, cum li se mai spune prin partea locului, s-au dovedit a fi culturile cu cea mai mare productivitate. Tocmai de aceea ele se cultivă pe scară largă.

In raza punctului agricol de care răspund, aproape fiecare țăran muncitor, crescător de animale, obișnuiește să semene cu porumb furajer sau napi între 0,25—0,50 ha, reușind astfel să-și asigure circa 20 la sută din hrana necesară animalelor. Anul trecut, de pildă, îndată după seceriș, țăranul muncitor Alexandru Wass din comuna Idiciu a arat terenul cu un plug obișnuit la o adîncime de 15 cm, l-a grăpat bine și l-a însămînțat cu napi furajeri. După ce plantele au răsărit, ele au fost prășite, fapt ce a favorizat mult dezvoltarea lor. Pînă la recoltare cultura de napi furajeri a mai fost prășită încă o dată. Toamna, de pe cele 0,25 ha, Alexandru Wass a obținut cantitatea de 2.500 kg de napi, ceea ce înseamnă 10.000 kg de napi la ha. Napii furajeri au fost însilozați potrivit îndrumărilor tehnice pe care Alexandru Wass le-a primit din partea agronomilor de la punctul agricol. In felul acesta țăranul muncitor Alexandru Wass a asigurat celor două vaci furaje suculente cu mare valoare nutritivă. Fiind hrănite îndestulător, animalele și-au sporit simțitor producția de lapte. Și asemenea exemple care ilustrează în mod grăitor foloasele cultivării plantelor furajere în miriști sînt numeroase în raza punctului agricol de care răspund. Multe gospodării colective, printre care și cea din comuna Dîrlos, însămînțează plante de nutreț în miriști pe suprafețe întinse. Pe această cale ele își sporesc cantitățile de furaje, asigurînd animalelor o hrănire îndestulată pe tot timpul anului.

Ținînd seama că vremea este deosebit de favorabilă, tehnicienii de la punctul nostru agricol, ca și agenții agricoli comunali, au îndrumat — prin conferințe ținute la căminele culturale și prin muncă de lămurire dusă de la om la om — gospodăriile colective și pe țăranii muncitori să însămînțeze și în vara aceasta plante de nutreț în miriști, pe suprafețe cît mai mari. In prezent, putem spune că cei mai mulți dintre producătorii agricoli și-au procurat și pregătit de pe acum sămînța necesară de porumb furajer și de napi. Cei din satul Daia, bunăoară, au produs sămînța de napi pe terenurile lor. Ei au recoltat-o la sfîrșitul lunii trecute. Gospodăria colectivă din comuna Idiciu, de pildă, a produs o mare cantitate de sămînță de napi furajeri pe lotul semincer. Avînd mai mult de cît necesarul, această gospodărie colectivă a dat sămînță de napi și altor unități agricole din raion cum sînt cele din comunele Saroșu, Dîrlos și Biertani.

Zilele acestea țăranii muncitori Dionisie Comarnic, Ion Cichi și alții din comuna Idiciu, satul Daia, terminînd secerișul orzului, au arat imediat miriștea, au grăpat bine terenul, după care, în aceeași zi, au semănat plante furajere: porumb și napi.

Potrivit planului întocmit în comunele din raza punctului nostru agricol se vor însămînța în miriște suprafețe de teren cu aproape 10 la sută mai mari de cît anul trecut.

Mergînd zi de zi pe teren, stînd de vorbă cu țăranii muncitori, îi îndrumăm și le arătăm în mod practic cînd și cum trebuie pregătit terenul pentru cultivarea plantelor furajere, sfătuindu-i să semene la hectar o cantitate de sămînță corespunzătoare, să tăvălugească terenul în caz de secetă.

Prin însămînțarea de culturi furajere în miriști pe suprafețe cît mai mari, sîntem siguri că, în condițiile de climă deosebit de favorabile din acest an, colectiviștii și producătorii agricoli individuali din raza punctului nostru își vor putea asigura cantități însemnate de furaje necesare hrănirii animalelor.

VIRGIL SURTEA
șeful punctului agricol din comuna Dîrlos, raionul Mediaș

De ce decurg anevoios lucrările de ridicare a construcțiilor agricole în regiunea Iași

Statul nostru democrat-popular investește în fiecare an sume importante de bani pentru ridicarea de noi construcții în agricultură. In regiunea Iași, de pildă, numai pentru sectorul S.M.T. au fost investite [illegible] milioane de lei în 1955 și 19 milioane de lei în 1956. Deosebit de investițiile alocate S.M.T.-urilor, G.A.S.-urilor etc., mari credite sînt acordate și G.A.C.-urilor pentru ridicarea de remize, magazii, grajduri, saivane etc. Peste 2.700.000 lei credite și 157.000 lei fonduri proprii au cheltuit gospodăriile colective din regiunea Iași numai în anul 1955 pentru ridicarea de noi construcții gospodărești.

S-ar părea că, existînd acest sprijin puternic din partea statului, lucrările de construcții din regiunea Iași se desfășoară într-un ritm satisfăcător. Cu părere de rău trebuie arătat că realitatea este cu totul alta. In anul 1955 în sectorul S.M.T. planul de construcții nu a fost îndeplinit decît în proporție de 54 la sută, iar în sectorul G.A.C. în proporție de 78 la sută. Cît despre lucrările din acest an, ele de-abia au început.

Ca să nu se mai repete lipsurile de anul trecut, era normal ca munca să fie organizată în așa fel, încît în scurt timp, să fie terminate lucrările de anul trecut și paralel cu ele să se înceapă lucrul și la noile obiecte planificate. Unitatea constructoare însă a găsit de cuviință să procedeze altfel. Ea s-a apucat să ridice noile obiecte, părăsind cu totul construcțiile neterminate de anul trecut. Astfel, finisările necesare atelierului mecanic de la S.M.T. Codăești, lucrările de captare a surselor de apă de la S.M.T. Holboca și altele au fost date uitării.

După felul cum se lucrează pînă în prezent, nici în acest an situația construcțiilor din regiunea Iași nu promite a fi mai bună ca anul trecut. Un singur exemplu e deajuns de grăitor în această privință: din 5 milioane lei investite la S.M.T. Holboca, pe primul semestru al anului 1956 s-au cheltuit abia... 90.000 lei.

Tărăgănarea executării construcțiilor agricole în regiunea Iași se datorește mai multor cauze. **Intocmirea unor proiecte tehnice și de execuție de către I.P.C. și I.P.C.H. din Ministerul Construcțiilor, proiecte neadaptabile condițiilor unde trebuiau aplicate, a necesitat refacerea ulterioară a acestora, ceea ce a creat mari goluri de producție.** E deajuns să arătăm că la S.M.T. Negrești circa 300 m.l. de canal conform proiectului trebuiau să parcurgă cu apele deschise (adică în tuburi deschise) o zonă clădită, ceea ce nu este permis din punct de vedere sanitar. La S.M.T. Tg. Frumos de asemenea, casa de pompă pentru alimentarea castelului de apă a fost amplasată pe un teren particular, pe care proprietarul nu-l cedează deoarece intenționează să-și clădească o locuință. Tot la Tg. Frumos, punctul de racord al rețelei de alimentare cu apă a S.M.T.-ului la rețeaua orașului a fost fixat în mod arbitrar de către proiectanți, fără a lua în prealabil legătura cu beneficiarul. Cum era și firesc, toate aceste greșeli de proiectare au necesitat suplimentări de documentație și, în consecință, frînarea ritmului de construcții.

Mari greutăți în desfășurarea lucrărilor de construcții au creat I.P.C. și I.P.C.H. și din cauză că nu au studiat îndeajuns condițiile specifice ale șantierelor în ceea ce privește bazele de prețuri (sursele de aprovizionare, distanțele de transport, manipularea materialelor) și posibilitățile de organizare (cazarea muncitorilor, depozitarea utilajelor și a materialelor), fapt pentru care munca pe șantiere a decurs și decurge foarte anevoios. De pildă, pe șantierul de la S.M.T. Codăești magazia de materiale a fost amplasată lîngă șosea. Or, de la șosea pînă în stațiune este un singur drum de 500 m lungime cu o rampă de 7 la sută. După ce plouă, este imposibil să se facă vreun transport de materiale pe acest drum.

Superficialitatea cu care a fost întocmită documentația tehnică și de execuție reiese și din alte aspecte. Bunăoară, pentru șantierul de la S.M.T. Holboca a fost programată ca stație de descărcare stația Cristești, iar pentru șantierul de la S.M.T. Negrești, stația Negrești. Or, stația Cristești nu este o stație de tranzit și de aceea materialele trebuie descărcate la Socola, de unde se transportă cu mașinile (pe o distanță de 30 km.), iar stația Negrești este improprie descărcării materialelor deoarece nu are rampă, ceea ce impune descărcarea lor la Bogdănești, localitate ce se află la 13 km de Negrești. Este clar că asemenea situații neprevăzute prin proiectare contribuie atît la tărăgănarea lucrărilor de construcții, cît și la încărcarea prețului de cost planificat.

Dacă ritmul lucrărilor de construcții în regiunea Iași este neîngăduit de încet, aceasta se datorește și felului cum a înțeles să-și respecte angajamentele contractuale unitatea de execuție și anume I.C.C.F.-Iași (Intreprinderea de Construcții Căi Ferate) din Ministerul Căilor Ferate. Această întreprindere de construcții a lăsat pe planul al doilea executarea lucrărilor angajate cu beneficiarii din sectorul agricol. Din această cauză, la S.M.T. Holboca într-un an de zile n-a fost construită de cît o remiză de batoze, deși prin contract erau prevăzute și o serie de lucrări de canalizare.

Intîrzierea lucrărilor în sectorul agricol a fost cauzată și de faptul că nefiind aprovizionat la timp de către unitățile furnizoare, **I.C.C.F.-ul n-a studiat decît tîrziu posibilitatea aprovizionării șantierelor cu prefabricate ușoare și chiar grele.** Astfel, deși lucrările pentru atelierul mecanic de la S.M.T. Negrești au fost trasate pe teren la 12 aprilie 1955, abia în luna august 1955 s-a început confecționarea fierăriei pentru executarea unor prefabricate ca: stîlpi, grinzi, chesoane, blocuri de umplutură etc. Lipsa prefabricatelor pe șantiere a avut ca efect și întîrzierea lucrărilor la cele două locuințe colective de la S.M.T.-urile Negrești și Tg. Frumos, din care cauză tractoriștii au fost nevoiți să doarmă astă iarnă pe unde au apucat, prin ateliere sau săli de mese.

Toate lipsurile semnalate mai sus, la care se pot adăuga **slaba organizare a muncii, lipsa de preocupare pentru asigurarea brațelor de muncă și altele, au făcut ca pe șantiere să se lucreze în asalt, să existe mari goluri de producție și,** în consecință, să se întîrzie executarea construcțiilor, iar, implicit, prețul de cost să crească peste măsură. Nu e mai puțin adevărat că **din cauza acestor lipsuri a avut de suferit și calitatea construcțiilor.**

O piedică serioasă în desfășurarea lucrărilor de construcții pe șantierele din regiunea Iași a constituit-o lipsa materialelor de construcții. In această privință principala vină le revine întreprinderilor furnizoare. Este de ajuns să cităm cîteva cifre pentru a ne da seama în ce măsură a fost stînjenit procesul de producție datorită dezinteresului manifestat de furnizorii I.C.C.F.-ului. De pildă, fabrica Bicaz mai are și acum de livrat 500 tone de ciment restanță din trimestrul I, fabrica Ciurea 120.000 de cărămizi restanță din trimestrele I și II, fabrica Valea Uzului (Dărmănești) 145 m.c. cherestea din trimestrul I și 80 m.c. de grinzi și rigle din trimestrul II, fabrica din Mureșeni 24.000 bucăți de țiglă, cea din Cîmpia Turzii 14.000 bucăți de țiglă și altele.

Lipsa de preocupare manifestată de instituțiile care patronează pe proiectanți și întreprinderea de construcții cît și pe furnizori și beneficiari a influențat de asemenea în mod negativ desfășurarea lucrărilor de construcții agricole. Nu este admisibil ca Direcția generală a construcțiilor din Ministerul Agriculturii să nu fi trimis nici pînă la ora actuală întreaga documentație tehnică și de execuție pentru construcțiile ce trebuie ridicate în anul 1956. In treacăt fie spus, această documentație a fost întocmită de I.P.C. și I.P.C.H. din Ministerul Construcțiilor încă din 1954 și trebuia doar reactualizată la noile condiții și prețuri.

Nici munca de îndrumare și control din partea acestor instituții nu s-a desfășurat așa cum se cuvine. Nu poate fi calificată decît ca lipsă de răspundere atitudinea Direcției din Ministerul Construcțiilor de care aparțin I.P.C. și I.P.C.H., care deși a fost sezisată la vreme că documentațiile întocmite sînt necorespunzătoare, a răspuns cu mare întîrziere apelului de a trimite cîțiva proiectanți care să refacă unele proiecte. Trebuie arătat de asemenea că deși se știa că ritmul desfășurării construcțiilor agricole în regiunea Iași este nesatisfăcător, Direcția generală a construcțiilor din Ministerul Agriculturii nu a trimis pe teren decît 2 oameni, unul la începutul anului cînd s-au încheiat contractele și altul la sfîrșit să înregistreze realizările. Un asemenea sistem de îndrumare și control era și de așteptat să nu dea nici un fel de rezultate, să constituie doar o măsură formală, lipsită de sens.

In sectorul gospodăriilor agricole colective, unde lucrările nu sînt luate în antrepriză, ci sînt efectuate cu forțe proprii, construcțiile agricole s-au desfășurat în ultimii doi ani în mod satisfăcător. Folosind proiecte tip refolosibile cu mici adaptări în funcție de posibilități, G.A.C. din regiunea Iași, sprijinite de diriginții serviciului de construcții din Direcția agricolă regională și de tehnicienii de la raioane, au reușit să ridice o serie de construcții cum ar fi magazii, remize, pătule, grajduri, saivane etc. Numai în anul 1955 au fost ridicate 166 asemenea construcții, deosebit de alte 81 rămase neterminate din 1954. In acest an în gospodăriile colective din regiunea Iași se vor ridica 135 construcții noi. Deși, datorită unor întreprinderi furnizoare ca: Serviciul de desfacere Fălticeni, Fabrica din Mureșeni, S.E.I.L. (Serviciul de exploatare și industrializare a lemnului pentru G.A.C.) de pe lîngă sfatul popular al regiunii Stalin, șantierele G.A.C.-urilor au fost prost aprovizionate cu materiale de construcții, totuși, folosind resurse locale, colectiviștii au putut termina la timp aceste construcții. Așa au procedat, de pildă, G.A.C. din Tîrzii, Pribești, Bălteni, Tunguiei și altele. Sînt însă și gospodării colective ale căror consilii de conducere nu iau măsuri pentru lichidarea rămînerii în urmă a lucrărilor de construcții agricole. Printre acestea pot fi enumerate conducerile G.A.C.-urilor din Comarna, Dumești, Păușești, Totolești, Băltați, etc., care fie că nu se interesează de ridicarea materialelor atunci cînd le sosesc, fie că nu-i mobilizează pe colectiviști la executarea lucrărilor.

Un sprijin efectiv la rezolvarea unor dificultăți care stînjenesc procesul de producție în sectorul G.A.C. pot să-l dea unitățile raionale U.R.C.C. care sînt organele de legătură dintre furnizori și G.A.C. Acordînd mai multă atenție aprovizionării la timp a șantierelor G.A.C. cu materiale de construcții, U.R.C.C.-urile vor ajuta pe colectiviști să-și ridice la timp construcțiile începute.

In general, din felul cum se prezintă situația construcțiilor în regiunea Iași, reiese că ritmul de desfășurare a lucrărilor este cu totul necorespunzător necesităților actuale ale agriculturii noastre. **In practica organelor care colaborează în sectorul construcțiilor agricole din regiunea Iași s-a creat un cerc vicios: superficialitatea proiectantului sau nepăsarea furnizorului devin cauze obiective pentru executant, iar lipsa de răspundere a executantului se transformă în cauză obiectivă a nerealizării planului de investiții de către beneficiar și așa mai departe. Toate acestea însă au o singură consecință: nerealizarea în termen a construcțiilor agricole planificate.**

Pentru a ieși din acest cerc vicios, este necesar un efort comun și susținut din partea tuturor organelor cărora le revin sarcini pe linia ridicării construcțiilor agricole. Proiectanții trebuie să se îngrijească de întocmirea unor documentații tehnice și de execuție care să nu mai necesite suplimentări ulterioare. Pentru aceasta e bine ca ei să studieze temeinic condițiile locale unde vor fi trasate obiectele pe care le proiectează, să ia legătura cu executanții și beneficiarii și de comun acord să stabilească locul unde vor fi amplasate noile clădiri. Un rol important în obținerea unui ritm mai viu în executarea lucrărilor de construcții îl au întreprinderile furnizoare. Pentru a nu se mai repeta lipsurile de pînă acum, e necesar ca furnizorii să livreze trimestrial întreaga cantitate de materiale de construcții, conform contractului, dînd astfel posibilitate șantierelor să lucreze în mod permanent. La rîndul lor, executanții trebuie să acorde o mai mare atenție organizării muncii pe șantiere, asigurării brațelor de muncă, aprovizionării șantierelor cu materiale locale și cu prefabricate. Un sprijin serios pentru buna desfășurare a lucrărilor de construcții îl pot da beneficiarii. Creînd posibilități de cazare a muncitorilor de pe șantiere, de depozitare a utilajelor și a materialelor de construcții, unitățile furnizoare pot contribui la bunul mers al lucrărilor, la terminarea în termen a construcțiilor.

Instituțiile care patronează atît pe proiectanți și executanți cît și pe furnizori și beneficiari, respectiv Ministerele Construcțiilor, Industriei Materialelor de Construcții, Agriculturii etc., trebuie să stabilească legături mai trainice între ele în vederea unei colaborări organizate și permanente. Totodată ele sînt datoare să exercite o mai temeinică muncă de îndrumare și control pe teren. Numai în acest fel unitățile în subordine vor fi sprijinite efectiv să realizeze la rîndul lor o conlucrare mai strînsă și mai rodnică în scopul înzestrării agriculturii regiunii Iași cu construcții pe măsura fondurilor alocate de stat în acest scop.

GH. LEU

ACTUALITĂŢI din REPUBLICA POPULARĂ CHINEZĂ

Pămînturi trezite la viaţă

In anul trecut a început în China Populară lupta pe scară largă pentru valorificarea pămînturilor virgine şi înţelenite. Mari suprafeţe de teren vor fi redate agriculturii în China de nord-vest, China de sud-vest şi în sudul Chinei centrale. In opera de valorificare a pămînturilor virgine şi înţelenite vor fi angajate sute de mii de familii de ţărani nu numai din regiunile amintite, ci şi din alte părţi ale marii ţări chineze.

Adresînd ţăranilor chemarea de a participa la marea bătălie pentru valorificarea pămînturilor virgine şi înţelenite, guvernul Chinei Populare s-a îngrijit ca familiile celor ce se vor angaja să făurească măreaţa operă să aibă asigurate bune condiţii materiale şi să primească un ajutor multilateral. In afară de pămînt aceste familii vor primi sprijin din partea staţiunilor de maşini şi tractoare, credite pentru cumpărarea de vite de muncă şi unelte agricole, scutiri de impozite. Statul s-a îngrijit să pregătească pentru familiile care vin să lucreze pe pămînturile noi locuinţele necesare.

Una din provinciile din China de nord în care se desfăşoară o muncă intensă pentru valorificarea pămînturilor virgine şi înţelenite este şi provincia Heiluntzian. Acum o sută de ani, provincia Heiluntzian nu era decît o stepă nesfîrşită, nelocuită, fără nici un agricultor, unde pe alocuri rătăceau crescători de vite. Această stepă uriaşă înglobează peste 6 milioane de ha de pămînt ce urmează a fi redat agriculturii în mare parte în primul plan cincinal al R. P. Chineze. Valorificarea pămînturilor înţelenite şi virgine din stepa provinciei Heiluntzian este de altfel una din părţile importante ale marii probleme a valorificării pămînturilor virgine şi înţelenite.

Solul stepei din Heiluntzian denumit „aurul negru" este constituit dintr-un strat gros de cernoziom deosebit de fertil. Două lacuri şi cinci rîuri cu numeroşi afluenţi alcătuiesc un nesecat izvor de apă. Condiţiile climaterice şi precipitaţiile atmosferice favorizează cultivarea griului, orezului, porumbului, soiei, gaoleanului şi a multor altor culturi.

Experienţele făcute arată de exemplu că orezul poate fi cultivat pînă la 50 grade latitudine nordică şi că merii plantaţi într-un ţinut situat la 47 grade latitudine nordică dau recolte bune.

Primii colonişti care au venit cu zeci de ani în urmă, tentaţi de bogăţiile stepei Heiluntzian-ului, au fost siliţi să părăsească treptat aceste pămînturi fertile din cauză că n-au avut nici un sprijin pentru a putea face faţă greutăţilor începutului. Ocupaţia japoneză a făcut ca economia acestei provincii şi aşa înapoiată să se ruineze complet. Starea aceasta de înapoiere a început să fie gonită de pe meleagurile Heiluntzianu-lui odată cu venirea la putere în China a regimului popular. Pe pămînturile bogatei stepe au luat fiinţă numeroase gospodării de stat care deţineau în 1955 peste 200.000 de ha de pămînt. Dintre aceste gospodării 32 au fost deja înzestrate cu 760 de tractoare şi 300 de combine cerealiere. Incă în 1954 suprafaţa arabilă a provinciei se mărise cu încă 800.000 ha în afară de pămînturile gospodăriilor de stat.

Incepînd din primăvara anului trecut au sosit în stepă peste zece mii de familii din provincia Sandun. Acestora li s-au adăugat în toamnă grupurile de tineri voluntari din Pekin, Tientzin, din provinciile Hebei, Sandun şi altele, iar la sfîrşitul anului trecut zecile de mii de oameni ai muncii veniţi din toate părţile Chinei. Anul acesta întinderea pămînturilor desţelenite se va mări considerabil. Din provinciile Hebei şi Sandun vor sosi în provincia Heiluntzian alte 170.000 de familii, care vor valorifica încă 400.000 de hectare de pămînt. Guvernul a alocat mijloace pentru construirea a 437 de sate de colonişti, fiecare din ele reprezentînd o cooperativă agricolă de producţie.

In decursul celor şapte ani — începînd din anul acesta şi pînă în 1962 (adică pînă la sfîrşitul celui de al doilea cincinal), — în provincia Heiluntzian vor fi valorificate 2,4 milioane de hectare de pămînturi înţelenite, pe ele se vor clădi peste 2.500 sate noi.

In munca de valorificare a pămînturilor înţelenite un rol important îl au gospodăriile agricole de stat, care în decurs de şapte ani vor desţeleni două milioane hectare de pămînturi virgine. In anul 1955, gospodăria agricolă de stat „Prietenia", creată cu ajutorul Uniunii Sovietice pe „întinsele pămînturi pustii din miază-noapte", a îndeplinit în mai puţin de două luni sarcina pentru desţelenirea a 20.000 hectare, semănînd pe suprafeţele întinse ale noilor pămînturi diferite culturi şi obţinînd o recoltă bogată. Gospodăria agricolă de stat „Prietenia" a devenit stegarul mişcării pentru valorificarea pămînturilor virgine din China. In anii 1956—1957 în stepa Heiluntzian-ului se vor crea alte 57 gospodării agricole de stat, se vor desţeleni alte importante suprafeţe de pămînt.

In anii celui de al doilea plan cincinal vor fi create un număr şi mai mare de gospodării agricole de stat, care vor participa la valorificarea a încă 1.600.000 de hectare de pămînturi virgine. Astfel, în numai cîţiva ani „întinsa cîmpie pustie de miază-noapte" a fost trezită din somnul de veacuri. In următorii şapte ani, înfăţişarea stepei se va schimba radical. Din şase milioane hectare de pămînturi virgine, 70 la sută vor fi desţelenite şi transformate în pămînturi arabile; restul de 30 la sută vor fi cultivate în anii celui de al treilea cincinal. Pe întinsul larg al stepelor vor răsări sate noi, socialiste, şi cîmpii roditoare nemărginite.

O echipă de tineri voluntari din Pekin plecînd la desţelenirea pămînturilor din stepa Heiluntzian.

Belgradul în preajma unor importante tratative internaţionale

BELGRAD 11. — Trimisul special Agerpres transmite:

Belgradul şi locuitorii săi s-au pregătit să primească sărbătoreşte pe cei doi şefi de stat, Nasser, preşedintele Republicii Egiptene, şi Nehru, primul ministru al Indiei, care sosesc în Iugoslavia pentru a avea convorbiri cu preşedintele Iugoslaviei, Iosip Broz-Tito.

Primul oaspete va fi preşedintele Nasser care soseşte joi după amiază.

In vederea importantelor convorbiri internaţionale care se vor desfăşura în aceste zile la Belgrad au sosit zeci de corespondenţi de presă şi televiziune din toate colţurile lumii.

In cercurile iugoslave se acordă o mare importanţă convorbirilor pe care preşedintele Tito le va avea cu preşedintele Nasser şi cu premierul Nehru. Agenţia Tanjug informează că „deşi nu s-a stabilit o ordine de zi precisă, nu încape îndoială că discuţiile vor avea ca temă promovarea colaborării şi prieteniei între Iugoslavia şi Egipt, precum şi între Iugoslavia, Egipt şi India, că va avea loc un larg schimb de vederi asupra problemelor internaţionale, asupra metodelor prin care să fie consolidate încrederea internaţională şi pacea".

DE PESTE HOTARE

Acordul privind crearea Institutului unificat de cercetări nucleare

La 11 iulie agentia TASS a transmis textul acordului cu privire la organizarea Institutului unificat de cercetări nucleare. Acest Institut este destinat dezvoltării cercetărilor în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri paşnice si va servi totodată dezvoltării colaborării oamenilor de stiintă din diferite tări în domeniul cercetărilor teoretice si experimentale în domeniul fizicei nucleare, în scopul extinderii posibilitătilor folosirii energiei atomice în scopuri paşnice.

Institutul va dispune de un laborator pentru problemele nucleare (fostul Institut pentru problemele nucleare al Academiei de Stiinte a U.R.S.S.) si de un laborator de fizică al energiilor înalte (fostul laborator de electrofizică al Academiei de Stiinte al U.R.S.S.). Se prevede pentru viitor construirea si a altor laboratoare si instalatii experimentale. La intretinerea Institutului vor contribui cu cote stabilite proportional cele 11 tări care fac parte din acord adică R. P. Albania, R. P. Bulgaria, R. Cehoslovacă, R. P. Chineză, R.P.D. Coreeană, R. D. Germană, R. P. Mongolă, R. P. Polonă, R. P. Romînă, R. P. Ungară si U.R.S.S. Uniunea Sovietică va plăti 47,25 la sută cotă-parte, iar R.P.R., 5,75 la sută. Acordul nu exclude posibilitatea ca si alte state să participe la Institutul unificat de cercetări nucleare.

Deschiderea sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Tot la 11 iulie s-a deschis la Moscova sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. Pe ordinea de zi a sesiunii, printre alte probleme importante se află: Proiectul de lege cu privire la pensiile de stat si Mesajul Sovietului Suprem al U.R.S.S. către parlamentele celorlalte tări în problema dezarmării.

Raportul cu privire la proiectul de lege a pensiilor de stat a fost prezentat de N. A. Bulganin, presedintele Consiliului de Ministri al U.R.S.S. Proiectul de lege prezentat spre aprobare Sovietului Suprem al U.R.S.S., respectînd indicatiile Congresului al XX-lea al P.C.U.S., îmbunătăteste situatia pensiilor si lichidează lipsurile în procedura si conditiile de stabilire a pensiilor. Potrivit proiectului noii legi, pensiile de bătrînete, plătite pensionarilor care nu lucrează sînt sporite de două ori. Pentru unele grupuri de pensionari pensiile sînt mărite de 2,5—3 ori. La stabilirea drepturilor la pensie, o mare însemnătate se acordă vechimii în cîmpul muncii. Noul proiect propune si mărirea pensiilor de invaliditate si îmbunătătirea pensionării militarilor de grade inferioare.

Premierul englez va vizita U.R.S.S.

In sedinta Camerei Comunelor din 10 iulie primul ministru englez A. Eden a făcut o declaratie prin care a anuntat că a acceptat invitatia pe care i-a făcut-o N. A. Bulganin si N. S. Hrusciov de a face o vizită de răspuns în U.R.S.S. Premierul englez presupune că vizita va dura aproximativ 10 zile si se va produce în cursul lunii mai 1957. El şi-a exprimat speranţa că cu acest prilej vor fi reluate tratativele cu conducătorii sovietici.

O propunere iugoslavă la Comisia O.N.U. pentru dezarmare

In sedinta din 10 iulie a Comisiei O.N.U. pentru dezarmare delegatia Iugoslaviei a propus un proiect de rezolutie în problema dezarmării. Acest proiect cheamă pe membrii subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare să-si continue eforturile pentru obtinerea unui acord cu privire la o dezarmare generală şi să tindă spre o cît mai grabnică coordonare si traducere în viată a măsurilor iniţiale cu privire la dezarmare, care sînt posibile în prezent, precum si a formelor si etapelor de control necesare pentru înfăptuirea acestor măsuri. Proiectul iugoslav indică si măsurile principale: reducerea tipurilor de armamente clasice si a efectivului fortelor armate, încetarea exploziilor experimentale de arme nucleare si luarea altor măsuri realizabile în domeniul armamentului nuclear, precum si reducerea cheltuielilor militare.

Incercări de a înrăutăţi relaţiile dintre U.R.S.S. şi S.U.A.

Guvernul sovietic, prin ambasadorul său la Washington, a adresat Departamentului de Stat american o notă prin care protestează împotriva violării spatiului aerian al U.R.S.S. de către avioane militare americane. Arătînd datele cînd s-au produs aceste violări, nota subliniază că ele nu pot fi calificate altfel decît ca actiuni premeditate si săvîrşite în scopuri de spionaj. Remarcînd că aceste violări ale spatiului aerian au coincis cu vizita generalului Twining, seful Statului Major al Fortelor militare aeriene ale S.U.A. în R. F. Germană, nota sovietică consideră această violare ca o actiune premeditată a anumitor cercuri din S.U.A. cu scopul de a încorda relatiile dintre Uniunea Sovietică si Statele Unite ale Americii.

In încheiere nota atrage atentia guvernului american asupra răspunderii pentru eventualele urmări ale unor asemenea violări si-i cere să ia măsuri pentru pedepsirea vinovatilor de cazurile întîmplate şi pentru prevenirea unor astfel de cazuri în viitor.

Zelul cancelarului

Nesocotind înfrîngerile suferite de politica „războiului rece", coalitia guvernamentală de la Bonn în frunte cu cancelarul Adenauer si-a intensificat actiunile pentru sustinerea acestei politici falimentare. Recent guvernantii de la Bonn au strecurat prin parlamentul vest-german legea privind introducerea serviciului militar obligatoriu. „Succesul" lui Adenauer n-a făcut însă decît să adîncească contradicţiile dintre guvernul pe care-l conduce şi populaţia vest-germană şi contradicţiile dintre coaliţia guvernamentală şi celelalte partide din Germania occidentală. Zelul cancelarului Adenauer în susţinerea „războiului rece" a dovedit încă odată omenirii şi poporului german căror interese şi-a subordonat politica guvernul de la Bonn.

CULTURĂ FIZICĂ ŞI SPORT

In Sîncraiul Huedinului...

Să scrii despre activitatea sportivă din Sîncraiul Huedinului este de fapt lucrul cel mai uşor. Nu trebuie să zăboveşti prea mult prin această aşezare ca să-ţi umpli „tolba" cu toate datele necesare. Şi, totuşi, condeiul va şovăi vreme îndelungată pe fila albă. Cu ce să începi? Despre ce anume să scrii? Poate nici zeci de file n-ar ajunge ca să cuprindă între marginile lor măcar frînturi din viaţa sportivă a tinerilor ţărani muncitori din Sîncrai.

★

...A luat aici fiinţă un colectiv sportiv care numără astăzi nu mai puţin de 230 de membri. Secţii pe ramură de sport? Mai multe decît în unele colective orăşeneşti: atletism, volei, fotbal, gimnastică, handbal, schi, şah, tenis de masă, nataţie şi... box. Fiecare secţie cu lunga ei... istorie. Să ne oprim însă puţin în secţia de box. Trebuie să recunoaştem că nu este un lucru tocmai obişnuit ca într-un colectiv sătesc să funcţioneze o secţie de box. Şi să nu credeţi că este vorba de o secţie din cele care îşi duc activitatea pe... hîrtie. Profesorul de educaţie fizică, Ştefan Peter, munceşte mult pentru pregătirea tinerilor boxeri dar nu se poate plînge că roadele acestei activităţi au întîrziat să se arate. Pe ringul din Sîncrai se antrenează cu regularitate peste 30 de tineri boxeri şi s-au organizat cîteva gale. etc.

Pînă nu demult sportivii din Sîncrai erau nemulţumiţi că în comuna lor nataţia nu s-a dezvoltat aproape de loc, deşi satul este brăzdat de un pîrîu. Dar, cu vorbe nu se face treaba. După ce au chibzuit bine, sportivii din Sîncrai au pornit la muncă şi astăzi, comuna lor se mîndreşte cu un frumos bazin popular de nataţie. Cît despre vizitatori, ei nu s-au lăsat prea mult aşteptaţi.

Chiar de n-ai vreme să zăboveşti prea mult printre sportivii din Sîncrai, tot ai să afli şi alte lucruri interesante: la întrecerile de cros au luat parte numai în primăvara aceasta peste 400 de concurenţi: 600 de tineri s-au întrecut în prima etapă a Spartachiadei de vară iar aproape 200 dintre ei sînt purtători ai insignei G.M.A....

In Sîncraiul Huedinului sportul a început să devină prietenul bun al fiecărui ţăran muncitor şi nimeni nu va fi surprins dacă în curînd vom auzi vorbindu-se nu numai despre numeroşii participanţi la competiţiile de masă dar, poate, şi despre vreunul din talentaţii fotbalişti, atleţi, înotători sau boxeri din această comună.

Podzolurile şi solurile podzolite din vestul R.P.R. şi valoarea lor agricolă

Podzolurile şi solurile podzolite se întîlnesc în întreaga ţară şi mai cu seamă în partea de vest, unde acoperă aproape 66 la sută din suprafaţă. In regiunea Timişoara, bunăoară, aceste soluri ocupă 62,5 la sută, în regiunea Oradea 52 la sută, iar în regiunea Baia Mare 82 la sută.

Suprafeţele întinse pe care le ocupă, ca şi producţiile scăzute ce se obţin pe aceste soluri impun executarea unui complex de măsuri agrotehnice menit să ducă la sporirea fertilităţii lor. Acest lucru este cu atît mai necesar, cu cît ele au fost complet neglijate, fapt adeverit şi de lipsa unei staţiuni de cercetări agricole pentru suprafeţele ocupate de podzoluri, cît şi prin starea de degradare la care au ajuns aceste soluri în urma proceselor de eroziune ce se desfăşoară şi se întind nestingherite an de an.

Toate acestea au făcut ca de pe podzoluri să se obţină recolte mult mai scăzute decît pe alte soluri aflate în partea de vest a ţării. Astfel în anul 1953 pe diferite tipuri de sol au fost obţinute în regiunile Baia Mare, Timişoara şi Oradea următoarele producţii:

Regiunea	Localitatea	Tipul de sol	Producţii în kg la ha	
			porumb	grîu
Timişoara	Ştiuca Tigvanul Mare Jimbolia	Podzol Podzol Cernoziom ciocolat	1.250 1.100 2.200	955 900 2.086
Oradea	Budureasca Tarcea	Podzol Cernoziom	1.200 2.200	1.040 1.848
Baia Mare	Băseşti Baia Mare Petreşti	Podzol Podzol Cernoz. degr.	500 1.200 3.700	900 650 2.800

Din cele arătate rezultă că producţiile obţinute în anul 1953 ca şi în alţi ani sînt mai scăzute pe podzoluri decît pe alte soluri. Astfel în regiunea Timişoara aceste producţii au fost mai scăzute cu 55,8 la sută la grîu şi cu 46,6 la sută la porumb, iar în regiunea Baia Mare diferenţele de producţie faţă de celelalte soluri ajung la grîu 67 la sută iar la porumb peste 77 la sută.

Cauzele care au dus la această situaţie sînt pe de o parte condiţiile pedogenetice în care s-au format şi evoluează aceste soluri, iar pe de altă parte, lucrările agrotehnice şi modul neraţional de folosire a lor.

Solurile podzolice şi podzolite ocupă zona de coline şi muntoasă precum şi luncile şi terasele aluvionare din bazinele mijlocii şi superioare ale rîurilor. Din această cauză, ele sînt puternic supuse proceselor erozionale sau de colmatare (înnămolire). Abundenţa precipitaţiilor de 700—1000 mm anual, în zonele în care se formează, ca şi influenţa apelor freatice în lunci şi terase, au dus la o levigare (spălare) puternică a acestor soluri. Substratul litologic pe care se formează, alcătuit din argile, grezii, şisturi cristaline, tufuri dacitice şi aluviuni, roci în general sărace în calciu, a contribuit într-o largă măsură la scăderea puterii de producţie a acestor soluri.

Insuşirile pe care le prezintă aceste soluri se caracterizează prin următoarele: sînt soluri profunde, cu un profil gros de 3—3,5 m, cu orizonturi bine diferenţiate, o textură moderată sau uşoară la suprafaţă şi grea în adîncime. Prezintă o structură rea din cauza spălării coloizilor de la suprafaţă şi acumulării lor în adîncime, o reacţie puternic acidă (pH-4,5—5) un conţinut redus de humus şi sînt slab aprovizionate în substanţe nutritive.

Ţinînd seama de cele arătate, este necesar să se ia o serie de măsuri care să ducă la mărirea puterii de producţie a podzolurilor şi solurilor podzolite.

Ca o primă măsură ce trebuie luată este adîncirea stratului arabil, mai ales pentru unele plante cu rădăcini pivotante. Astfel, cînepa cultivată pe podzolul de la Găvojdia, raionul Lugoj, a dat o recoltă de 836 kg tulpini uscate la ha, cînd s-a arat la 10 cm toamna şi o recoltă de 1.022 kg tulpini uscate la ha cînd s-a arat tot toamna dar la 20 cm adîncime. Pe acelaşi sol — arat tot toamna dar la 30 cm adîncime — s-a obţinut o recoltă de 1.970 kg la ha.

La porumb cu o arătură de primăvară executată la 10 cm adîncime s-a obţinut o recoltă de 3.111 kg boabe la ha, iar cu o arătură de primăvară la 20 cm s-a obţinut o recoltă de 3.713 kg boabe, deci un spor de 602 kg la ha. Atunci cînd s-a făcut o arătură de toamnă de 10 cm s-a obţinut o recoltă de 3.129 kg boabe la ha, iar cu o arătură de toamnă la 20 cm adîncime s-a obţinut o recoltă de 3.404 kg la ha, deci o diferenţă de recoltă de 275 kg.

Aratul cu plugul cu antetrupiţă în comparaţie cu aratul obişnuit, în general nu dă rezultate pozitive din cauză că aceste soluri au structura distrusă pe o mare adîncime.

In anii cu precipitaţii abundente şi cu temperaturi ridicate în cursul verii se obţin recolte mulţumitoare pe aceste soluri chiar fără îngrăşăminte, cu deosebire la plantele cu perioadă de vegetaţie mai lungă şi cu sistemul radicular fasciculat. Astfel pe podzolul de la Găvojdia cînd au căzut 323 mm precipitaţii în lunile mai-septembrie s-au obţinut recolte de porumb cuprinse între 3.992—4.156 kg boabe la hectar.

Recolte destul de mari se obţin şi la floarea-soarelui fără ca podzolul să primească îngrăşăminte. Astfel la Găvojdia s-au realizat producţii de 1.681 şi respectiv 1.844 kg la ha. în anii 1947 şi 1948. Recoltele de grîu de toamnă ce se obţin pe aceste podzoluri neîngrăşate sînt şi ele destul de mari, ajungînd în cadrul unor experienţe executate la Găvojdia la peste 1700 kg la ha. Fără îndoială că prin aplicarea de îngrăşăminte organice, minerale şi amendamente se pot obţine de pe solurile podzolice şi podzolite producţii cu mult mai sporite.

Experienţele executate timp de mai mulţi ani în cadrul staţiunii experimentale agricole de la Găvojdia au arătat că prin folosirea îngrăşămintelor chimice, productivitatea acestor soluri poate fi cu mult sporită. Astfel dînd ca îngrăşămînt de bază 240 kg azotat de calciu şi amoniu, care conţine 49,2 N element activ (jumătate sub formă nitrică şi jumătate sub formă amoniacală) şi 33 la sută CaO, s-a obţinut la grîul de toamnă un spor de recoltă de 357 kg la ha (18 la sută). Cînd s-a administrat numai superfosfat în cantitate de 200 kg (36 kg P_2O_5 la ha) s-a înregistrat chiar o scădere de recoltă de 166 kg la ha. Superfosfatul dat sub formă pulverulentă într-un podzol cu aciditate atît de mare (pH 4,5) cum este podzolul de la Buziaş, se insolubilizează îndată ce este administrat solului. De aceea, pe aceste soluri numai după ce se micşorează aciditatea se pot administra îngrăşăminte fosfatice solubile şi în formă pulverulentă. In cazul cînd s-au dat 240 kg azotat de amoniu si calciu (49,2 kg N) si 200 kg superfosfat (36 kg P_2O_5) la ha, recolta s-a ridicat la 2.234 kg la ha, iar sporul de recoltă faţă de grîul neîngrăşat a fost de 448 kg, la ha, adică de 25 la sută. Chiar cînd azotul s-a dat sub formă de azotat de calciu (cu 11,86 la sută N) ca îngrăşămînt suplimentar primăvara şi în cantitate de 240 kg la ha, s-a obţinut un spor de recoltă de 226 kg la ha, ceea ce reprezintă un spor de producţie de 13 la sută faţă de grîul neîngrăşat primăvara timpuriu. La porumb s-au obţinut sporuri de recoltă mici cînd s-a dat îngrăşăminte minerale. Cu 200 kg azotat de calciu şi amoniu şi 200 kg superfosfat, dat împreună, s-a obţinut o recoltă de 4253 kg boabe la ha, adică un spor de recoltă de 261 kg (6 la sută). Cînd s-au dat în plus 200 kg sare potasică, sporul de recoltă a fost de 339 kg la ha. Cu 200 kg azotat de calciu şi amoniu (41 kg N la ha) împreună cu 200 kg superfosfat (36 kg P_2O_5) şi cu 400 kg sare potasică (deci 160 kg P_2O la ha) producţia de porumb boabe s-a ridicat la 4599 kg ha sporind cu 557 kg la ha, faţă de terenul neîngrăşat.

In anii cu precipitaţii scăzute în cursul verii recoltele de porumb sînt mici, iar îngrăşămintele de bază minerale provoacă chiar scădere de recolte cum s-a înregistrat în anul 1947. In acest an recolta maximă de porumb s-a înregistrat la parcelele neîngrăşate, fiind de 1.547 kg boabe la ha, în timp ce cu 41 kg N, 36 kg P_2O_5 şi 80 kg K_2O la ha s-a obţinut o recoltă de 1.498 kg la ha, deci un minus de 49 kg la ha.

Podzolurile, soluri cenuşii, conţin şi cantităţi mici de materie organică. Astfel la podzolul de la Buziaş pe adîncimea de 0—20 cm cantitatea de materie organică este numai de 5,38 la sută. De aceea pe aceste soluri este nevoie să se aplice şi îngrăşăminte organice cu ajutorul cărora se obţin în anii cu precipitaţii abundente sporuri mari de recoltă la toate culturile.

S-a constatat de asemenea că îngrăşarea solurilor podzolice cu bălegar dă rezultate mai bune în cel de al doilea an de la îngrăşare. Aplicarea gunoiului de grajd fermentat a sporit aproape în toate cazurile recolta de porumb mai mult decît gunoiul de grajd proaspăt.

Cantitatea cea mai potrivită de gunoi de grajd care a dat în primul an sporurile cele mai mari de recolte a fost cuprinsă între 20.000—40.000 kg la ha.

Comparînd efectul îngrăşămintelor minerale date în doze complete cu efectul gunoiului de grajd dat în cantitate de 20.000 kg la ha se constată că în cele mai numeroase cazuri şi la cele mai multe plante agricole, gunoiul de grajd dat în cantitate de 20.000 kg la ha a sporit în primul an recoltele mai mult decît îngrăşămintele minerale. Pe de altă parte gunoiul de grajd, pe lîngă că aduce în sol şi alte elemente nutritive decît aduc îngrăşămintele minerale şi îndeosebi microelemente, îmbunătăţeşte simţitor însuşirile fizice şi biologice ale podzolurilor.

Una din însuşirile cele mai caracteristice ale podzolurilor şi mai defavorabilă creşterii şi dezvoltării plantelor agricole este aciditatea pronunţată. Aceasta poate fi micşorată prin folosirea substanţelor care conţin calciu sub formă de CaO, $Ca(OH)_2$ sau CO_3Ca.

O influenţă binefăcătoare au avut-o pentru podzoluri şi amendamentele, mai ales cînd s-au dat împreună cu îngrăşămintele minerale sau organice.

In ceea ce priveşte cultura ierburilor pe podzol se constată că cel mai bun amestec, care dă cea mai mare recoltă de fîn este trifoiul şi timoftica, de la care s-a obţinut o producţie de fîn de peste 4000 kg la ha.

In concluzie, podzolurile sînt soluri foarte acide, levigate şi cu cantităţi mici de elemente nutritive, cu cantităţi mici de materie organică. Ele trebuie lucrate adînc în toamnă şi amendate în prealabil cu 6—7000 kg carbonat de calciu la ha. Se vor da apoi îngrăşăminte organice sub formă de gunoi de grajd în cantitate de 30.000 kg la ha, sau se vor îngropa leguminoase ca îngrăşămînt verde împreună cu îngrăşăminte azotate şi fosfatice. Ingrăşămintele minerale se vor da sub formă granulată. Se vor da în primul rînd îngrăşămintele azotate şi apoi îngrăşămintele fosfatice. Ingrăşămintele organo-minerale vor da rezultate mult mai bune decît cele minerale. Numai cu aceste măsuri agrotehnice se vor putea obţine în fiecare an de pe podzoluri recolte mari la principalele plante agricole.

Prof. Dr. OPREA CRISTACHE
Asist. DRAGAN IOSIF
Ing. OPRIS LAURENTIU
Asist. CRISAN IULIU
de la Institutul Agronomic Timişoara

In cîteva rînduri

● *La 11 iulie a părăsit Moscova plecînd spre Anglia o delegaţie a Sovietului Suprem al U.R.S.S. în frunte cu E. A. Furţeva, membră a comisiei pentru propuneri legislative a Sovietului Suprem al U.R.S.S. (TASS).*

● *La 10 iulie a avut loc pe aerodromul din Batainiţ în apropiere de Belgrad solemnitatea remiterii către preşedintele R.P.F. Iugoslavia, Iosip Broz-Tito, a unui avion „IL-14" — dar al guvernului Uniunii Sovietice (TASS).*

● *La 9 iulie, ansamblul romînesc de cîntece şi dansuri populare „Ciocîrlia" a părăsit oraşul Andun (R. P. Chineză) pentru a întreprinde un turneu în R.P.D. Coreeană. (Agerpres)*

● *Sub titlul „Zile vesele în Banat" ziarul „Freies Volk" publică un articol al corespondentului său din Bucureşti despre grija statului romîn faţă de naţionalităţile conlocuitoare. In articol se vorbeşte printre altele despre cetăţenii romîni de origină germană care s-au întors în ultimul timp în R.P.R. (Agerpres).*

● *La 6 august a. c. în Birmania va sărbători „Ziua luptei pentru dezarmare şi interzicerea armei termonucleare". Această sărbătorire este organizată de Comitetul birman al partizanilor păcii. (Agerpres).*

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10, 7.60.20. Abonamentele se primesc la toate oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".